

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Mgr. Jiřího Wažika a přísedících Miloše Růžičky a Petra Sosny v hlavním líčení konaném v Praze dne 20. 8. 2020

takto:

obžalovaný

M [redacted] **Š** [redacted], narozený [redacted] v [redacted], osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem [redacted],

je vinen, že

dne 4. 8. 2018 kolem 10:10 hodin na silnici I. třídy číslo 4 v katastru obce Jíloviště, okres Praha-západ, v levém jízdním pruhu ve směru z Prahy na Příbram, na úrovni odpočívadla Cukrák, jako řidič osobního automobilu značky Mitsubishi ASX, registrační značky [redacted], dojel osobní automobil značky Volkswagen Touran, registrační značky [redacted], řízený **Z** [redacted] **D** [redacted], narozeným [redacted], se spolujezdci **B** [redacted] **D** [redacted], narozenou [redacted], na místě spolujezdce vepředu, nezletilým **Z** [redacted] **D** [redacted], narozeným [redacted], sedícím v dětské autosedačce na zadním sedadle vpravo a nezletilým **V** [redacted] **D** [redacted], narozeným [redacted], sedícím v dětské autosedačce vzadu vlevo, a agresivním způsobem jízdy spočívajícím v opakovaném předjíždění od pravého k levému okraji levého jízdního pruhu a v těsném přiblížování k zadní části vozidla značky Volkswagen Touran si vynucoval uvolnění levého jízdního pruhu, ačkoli si byl vědom vysoké hustoty silničního provozu v pravém i levém jízdním pruhu, načež po uvolnění pravého jízdního pruhu do tohoto přešel a potom, co se se svým vozidlem v pravém jízdním pruhu dostal na stejnou úroveň s osobním automobilem značky Volkswagen Touran, jedoucím stále v levém jízdním pruhu rychlostí nejméně 80 km/hod., v úmyslu potrestat řidiče vozidla za to, že mu nebyla uvolněna cesta a vylekat osazenstvo vozidla, kdy byl zároveň srozuměn s tím, že v důsledku jeho jednání může dojít k takové reakci řidiče, která povede ke způsobení dopravní nehody s možným následkem těžké újmy na zdraví u minimálně všech osob nacházejících se ve vozidle Volkswagen Touran, hodil ze svého automobilu do skleněné výplně pravých předních dveří osobního automobilu Volkswagen Touran kuličku z tvrdého materiálu o průměru cca 2,5 cm, čímž rozbil skleněnou výplň, poranil **B** [redacted] **D** [redacted], která od úlomků skla utrpěla povrchová řezná poranění v obličeji, na ruce a noze, a dále nezletilého **Z** [redacted] **D** [redacted], který od úlomků skla utrpěl povrchová řezná poranění na ruce a kolena a v důsledku této prožití události následně trpěl po dobu několika měsíců posttraumatickou stresovou poruchou, přičemž k dopravní nehodě s těžkými následky nedošlo jen díky rozvážné reakci řidiče vozidla značky Volkswagen Touran **Z** [redacted] **D** [redacted],

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Vašenková

který zapnul výstražná světla a plynule zastavil vozidlo u kraje silnice, a dalších vozidel účastných v daném místě silničního provozu,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví, a spáchá čin na dvou nebo více osobách a na dítěti mladším patnácti let, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 145 odst. 2 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **6 (šesti) let**, pro jeho výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **7 (sedmi) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je **obžalovaný povinen nahradit** nemajetkovou újmu v penězích

- **poškozenému Z [redacted] D [redacted]**, narozenému [redacted], a **poškozenému nezletilému V [redacted] D [redacted]**, narozenému [redacted], v částce **50 000 Kč**,
- **poškozené B [redacted] D [redacted]**, narozené [redacted], a **poškozenému nezletilému Z [redacted] D [redacted]**, narozenému [redacted], v částce **100 000 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se **poškození Z [redacted] D [redacted]**, **B [redacted] D [redacted]**, **nezletilý Z [redacted] D [redacted]** a **nezletilý V [redacted] D [redacted]** odkazují se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

ODŮVODNĚNÍ:

1. Krajské státní zastupitelství v Praze podalo dne 23. 3. 2020 na M [redacted] Š [redacted] obžalobu pro pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 145 odstavec 1, odst. 2 písmeno a), c) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním popsáním ve výroku tohoto rozsudku. Důkazy provedenými v hlavním líčení má soud za dostatečně prokázané, že obžalovaný spáchal skutek, jehož spáchání mu bylo kladeno za vinu.
2. **Obžalovaný M [redacted] Š [redacted]** při výslechu u hlavního líčení uvedl, že nesouhlasí s věcí, která je mu kladena za vinu, tedy že je stíhán pro čin, kterým měl způsobit těžkou újmu na zdraví nebo pokus o ublížení na zdraví. Policie dle něho tento případ od začátku vede záměrně zmateně, již na policii odmítl vypovídat, aby jeho slova nebyla obrácena, což se stejně stalo. Z nějaké dopravní kolize, možná z nějakého přestupku, se stal těžký trestný čin, a proto se rozhodl, že ve věci nebude nadále vypovídat, a to ani před soudem.
3. Vzhledem k odepření další výpovědi se při splnění podmínek § 207 odst. 2 tr. řádu četl protokol o dřívější výpovědi obžalovaného. Obžalovaný vypovídal při výslechu před policejním orgánem dne 18. 10. 2019. Uvedl, že pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná v oboru. Společně s rodinou trvale bydlí v [redacted]. Na psychiatrii se nikdy neléčil, jeho duševní stav byl zkoumán až v případě tohoto trestního stíhání. Jediné, co chtěl uvést k věci, bylo to, že v té době měl vozidlo Mitsubishi zapůjčené K [redacted] K [redacted], což už obžalovaný na policii uvedl. Vzhledem k tomu, co se děje, obžalovaný dále odmítl vypovídat.

4. K tomuto obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že když je v protokolu uvedeno, že „pracuje v oboru“, tak je tím myšleno obor truhlářství, zámečnictví, dále se k předchozí výpovědi odmítl vyjadřovat a nadále odmítal vypovídat.
5. **Svědék Mgr. K■■■■ K■■■■** u hlavního líčení uvedl, že s obžalovaným se zná přes dvacet let. Ví, proč stojí zde před soudem, ale na druhou stranu si myslí, že není možné rozbít vozidlo takovým způsobem, jak je to popsáno v obžalobě. Svědek dále konstatoval, že uváděl, že od obžalovaného měl vozidlo v té době půjčené a řídila ho osoba blízká, a tedy mu není znám důvod k tomu, proč je M■■■■ Š■■■■ obžalován a celé mu to připadá vykonstruované.
6. Svědek dále konkretizoval, že je to již dva roky zpět, v té době měl problémy a hodně pil alkohol. Když neměl auto, tak si ho půjčoval. Protože v roce 1996 způsobil nehodu pod vlivem alkoholu, tak od té doby ze zásady neřídí, když se něčeho napije a vždy požádal nějakou z blízkých osob, jestli by ho neodvezl. Již dříve na policii uvedl, že měl vozidlo zapůjčené a řídil ho, tak to tak bylo, ale nyní si na nic bližšího nevzpomene. Ve své primární výpovědi řekl, že měl vozidlo zapůjčené a řídila ho osoba blízká, nic dalšího si nevybavuje, a pokud to tak řekl, tak to tak bylo. Dnes po dvou letech si není jistý tím, která blízká osoba to byla. Neřekl, že nebyl ve vozidle, které řídila blízká osoba, ale nepamatuje si to. Ta blízká osoba byla svědkem incidentu. Svědek si nevybavuje, že byl ve vozidle, když ho řídila blízká osoba. Ví, že ta osoba mu říkala o nějakém incidentu u Cukráku, kde došlo k pokusu předjetí vozidla, které však v předjetí bránilo a následně došlo k poškození vozidla. K poškození nedošlo tou blízkou osobou, protože jinak by situaci musela řešit. Ta blízká osoba mu taky řekla, že došlo k poškození skla po nějakém konfliktu, ale neví jak. Svědek si myslí, že obžalovanému Š■■■■ říkal, že k něčemu takovému došlo.
7. Dále svědek uvedl, že zpochybňuje, že pokud jedou dvě auta vedle sebe, tak někdo dokáže rozbít sklo jinak, než střelnou zbraní. To, k čemu došlo, mu řekli i na policii. Totožnost blízké osoby svědek netají, ale před dvěma lety skutečně více pil, střídal partnerky, a pokud to mohl někdo z nich způsobit, tak by musel citovat tak dvacet jmen, ale kdo přesně to byl, si nevzpomene. Vozidlo Mitsubishi ASX zná, měl ho mnohokrát půjčené, protože má tažné zařízení a dá se za ním něco táhnout anebo proto, že je velké a dá se s ním něco odvézt. Většinou si ho zapůjčil na jeden den. Vozidlo Mitsubishi ASX občas řídil i někdo jiný, než svědek a obžalovaný a mohl by uvést nějaká jména, ale poté by vznikly problémy.
8. Svědek K■■■■ K■■■■ dále před soudem uvedl, že má několik telefonních čísel. Telefonní číslo ■■■■■, které uváděl na policii jako své kontaktní je jedno z těch, které používal nejčastěji, ale nepatří mu. Patří M■■■■ K■■■■, ale pokud toto číslo uvedl na policii, tak ho nejspíš v té době využíval. Podle pohybu čísla dne 4. 8. 2018 (Jílové u Prahy a okolí) by řekl, že k těm místům nemá nějaký vztah. M■■■■ K■■■■ bydlí v ■■■■■ a v ■■■■■. Nepamatuje si, kdo telefon před dvěma lety používal častěji. Když ho používají oba, tak se na tom asi dohodli, nemá to žádný zvláštní důvod. Když někdo volá M■■■■ K■■■■ ve chvíli, kdy má telefon u sebe svědek, tak je číslo volajícího následně dohledatelné. Svědek nepočítá, kdo jak po dnech telefon využívá. Nepamatuje si, jakým telefonem domlouval zapůjčení vozidla. Fakturační adresa telefonu je na svědka a náklady platí on.
9. Svědek K■■■■ dále k dotazům doplnil, že s obžalovaným v práci nespolupracuje, vídají se často mimo práci, když chodí na pivo jako kamarádi. Svědek s obžalovaným jel několikrát autem a podle něho řídí poměrně bezpečně, a když řídí, tak nepije. Když obžalovaný zjistil, že je obviněn z pokusu zavinění nehody, tak svědkovi řekl, že jelikož měl vozidlo půjčené, tak ať si to vyřídí. Také mu říkal, že tomu nerozumí, že vozidlo v té chvíli neřídil a někdo se mu chce pomstít. Na svědka nijak nenaléhal, aby zjistil totožnost osoby, která vozidlo měla řídit.
10. Jelikož svědek K■■■■ potvrdil, že ve věci podával policii vysvětlení ještě před zahájením trestního stíhání, a tuto svou výpověď opakovaně akcentoval, a jelikož úřední záznam o jím podaném vysvětlení je součástí spisu, dotázal se soud stran, zdali souhlasí, aby byl tento úřední záznam přečten. Soudní praxe nepředpokládá čtení úředního záznamu o podání vysvětlení svědka, který

je následně osobně vyslýchán před soudem, nicméně s ohledem na důležitost výpovědi tohoto svědka, posouzení jeho věrohodnosti a při zajištění souhlasného vyjádření obžalovaného i státního zástupce k přečtení tohoto úředního záznamu byl ve smyslu § 211 odst. 6 tr. řádu úřední záznam o podaném vysvětlení svědka K. K. z přípravného řízení přečten.

11. Do protokolu při podání vysvětlení na policii dne 6. 10. 2018 svědek uvedl, že dne 4. 8. 2018 si od pana Š. půjčoval vozidlo Mitsubishi ASX GAO, RZ. červené barvy. Vozidlo si půjčoval někdy kolem poledne, přesný čas neví. Nevzpomene si na to, kde si vozidlo ten inkriminovaný den půjčoval, natož aby věděl, kam ho vrátil. S vozidlem pak svědek nejezdil, půjčil ho osobě blízké. Nebude uvádět, kdo to byl. Vozidlo panu Š. vrátil ten samý den, taky kolem poledne. Vozidlo měl půjčené tak 15 až 20 minut. K incidentu, který se stal na dálnici D4, svědek uvedl, že o něm ví pouze z doslechu právě od té osoby blízké. Mělo se jednat o nějaké vybrždění a následně poškození nějakého skla u vozidla. Víc nezjišťovali, protože nebyl důvod.
12. K tomuto přečtenému vlastnímu vyjádření svědek K. K. u hlavního líčení uvedl, že s ním souhlasí. Pokud to v té době uvedl, tak je to pravda. Vozidlo obžalovaného Š. si půjčuje pokaždé někde jinde. Tím, že si ho půjčuje často, to pro něj není nic výjimečného, co by si pamatoval. Pokud v té době uvedl, že ho měl půjčené na dvacet minut, tak je to pravda. Teď už si nevzpomene, proč si vozidlo půjčoval na tak krátkou dobu. Když svědka vozily nějaké osoby, tak to byly osoby blízké – známí či kamarádi. Protože jde o osoby blízké, a protože neví, která z nich vozidlo Mitsubishi ASX řídila, tak je nebude jmenovat. Vypovídá pravdu, kdyby lhal, tak lže.
13. **Poškozená Ing. B. D.** u hlavního líčení uvedla, že v sobotu 4. srpna jeli novým autem s dětmi na chalupu. Ve vozidle byl starší syn Z. a mladší V., kteří seděli v autosedačkách. Na dálnici byl hodně hustý provoz, auta jela souběžně v obou pruzích. Na úrovni Cukráku jeli rychlostí kolem 50 km/h a poté se rozjeli až na 90 km/h. Když se dostali na úroveň Cukráku, tak si všimli červeného vozidla, které si agresivně vynucovalo předjetí a nedodržovalo bezpečnou vzdálenost. Předtím u benzínové pumpy je přechod pro chodce, kde je rychlost omezena na 50 km/h a v levém pruhu za poškozenými jel Nissan. Poškozená viděla, jak červené vozidlo najíždí ze strany na stranu v jednom pruhu a předjíždí, což si agresivně vynucuje. Poškozená má řidičský průkaz, a i když neřídí, tak je zvyklá kontrolovat provoz ve zpětných zrcátkách. Jejich vozidlo je vybaveno klasickými skly, kdy zadní jsou zatemněná, ale proti světlu je vidět dovnitř. Nebyly na něm žádné potisky a poškozená si myslí, že autosedačky jsou zadním oknem dobře vidět, zvláště proti světlu.
14. V okamžik, kdy míjeli sjezd na Jíloviště, se pravý pruh trochu uvolnil a červené vozidlo se dokonale zarovnávalo s poškozenými. Poškození se do pravého pruhu nezařadili, protože tam nebyla dostatečně velká mezera, přišlo jim to nebezpečné, a navíc měli větší rychlost, než pruh vpravo. V té době byla ostatní vozidla ve vzdálenosti asi deset metrů, jinak byl provoz stále stejně hustý. Před nimi bylo vozidlo a oba pruhy jely stejnou plynulou rychlostí, takže obžalovaný by před ně nemohl „zamyškovat“. Poškozená si ještě říkala, proč vjel do pravého pruhu, ze kterého je nemohl podjet. V ten moment vedle ní explodovalo okno a všude byly střepy. Nezaregistrovala v tu chvíli žádný předmět, protože všude lítalo sklo. Manžel na ni křičel, ať volá policii, protože si myslel, že po nich někdo střílí. Poškozená byla ve stresu a nemohla ani odemknout telefon. V ten moment stále jeli rychlostí 80 až 90 km/h. Manžel zareagoval výborně, jen mírně cuknul doleva, ale hned se srovnal, dal blinkry a pomalu začal sjíždět doprava. Co poškozená ví, tak za nimi byla dost natlačená auta, ale jakmile začalo všude lítat sklo, tak začala brzdit.
15. Červené vozidlo začalo zpomalovat, tak si mysleli, že zastaví, ale ono ujelo protisměrem nájezdu na dálnici z Jíloviště. Vypadalo to, že to vzal smykem přes ruční brzdu, byl to překvapivý manévr. Poškozeným se hned za tímto nájezdem povedlo zastavit a spolu s nimi zastavil i Nissan, který jel za nimi. Děti rychle přehodili přes svodidla a volali policii, která po příjezdu zavolala záchranou

službu. Policie jim řekla, že kdyby po nich někdo střílel, tak by se ve vozidle musel najít projektil. Pan S█████ později v přihrádce spolujezdce našel kuličku, kterou policie zajistila.

16. Poškozené byla u hlavního líčení předložena zelená kulička, která je součástí spisu, kdy poškozená uvedla, že to je ta kulička, co byla nalezena v jejich vozidle.
17. Do červeného vozidla se poškozená podívala, až když měli vystřelené okno. Předtím si žádné gestikulace řidiče nevšimla, a když se do vozidla podívala, tak měl tvář strnulou, naprosto bez výrazu. Poškozená dále uvedla, že když je v ohrožení života, tak začne vnímat velmi ostře jako ve zpomaleném filmu. Řidič měl krátké vlasy, vousy a svalnatou ruku bez tetování. Viděla pouze levou ruku. Když se na obžalovaného podívala u hlavního líčení, tak poškozená uvedla, že ho poznává, má pouze jinak vousy. V červeném vozidle měl brýle, ale neví, jestli dioptrické nebo sluneční. Řekla by, že byly obyčejné, s kovovým rámečkem. V zadní části vozidla si nikoho nevšimla, pouze řidiče. Vozidlo Mitsubishi mělo klasická skla s mírným ztmavením a přední sklo u řidiče bylo stáhnuté úplně dolů.
18. Svědkyně D█████ dále popisovala, že po výsledku policíí odjeli a někde u Chuchle poškozená na internetu dohledala telefonní číslo, které bylo na vozidle. Červené vozidlo bylo naprosto rozpoznatelné, mělo polepy, a když poškozená na internet zadala informace z vozidla, tak jí vyjela jediná stránka. Zavolala z utajeného čísla, a protože se bála o svou rodinu, tak se nepředstavila. Volanému řekla, že to, co udělal, přehnal a mohl způsobit hromadnou dopravní nehodu nebo jejich rodinu i zabít. Dostala od toho člověka odpověď, že právě jede z dovolené a musel to být někdo ze zaměstnanců. Poškozená trvala na tom, aby zaměstnanec vyhledal a omluvil se. Dále jí bylo řečeno, že má volaný ve vozidle kameru a může si ze záznamu ověřit, jak to skutečně bylo a zároveň jí nabídl kompenzaci 10 000 Kč až 20 000 Kč, pokud stáhnou výpověď z policie. Domluvili se, že si ještě zavolají, a když poškozená volala odpoledne znovu, tak jí bylo řečeno, že se na kamerový záznam ještě nepodíval, protože je na rodinné oslavě a opět byla zopakována nabídka kompenzace, což poškozené přišlo divné, když ještě neviděl kamerový záznam. Když mu poškozená řekla, že byla ve vozidle nalezena kulička, tak jí sdělil, že mu ji dal syn a mívá ji u řadicí páky v přihrádce a uklidňuje se s ní při řízení. Poté mu poškozená volala v neděli s tím, že touto cestou nepůjde a vše předává policii. Volaný ji upozornil, že je to její rozhodnutí, ale věc se protáhne.
19. K následkům poškozená uvedla, že na vozidle měli trochu poničený lak, bylo rozbité sklo a vevnitř byly střepy. Celou situaci se musela stále zaobírat, měla až šířavé myšlenky. Je člověk se smyslem pro radost a takovým věcem nerozumí a byla ohrožena její rodina, děti. Poškozená trpí na migrény, od té doby se jí stav zhoršil a byla zařazena do nejtěžší skupiny migreniků. Stejně tak i stav jejího žlučníku, kdy musela jít na operaci. Poškozená má od události problémy s řízením motorového vozidla. Dříve řídila běžně, od nehody vůbec, vždy se jí rozbuší srdce a panikaří.
20. Syn V█████ brečel pouze kvůli tomu, že jim někdo zničil nové auto. Syn Z█████ je citlivější, všiml si i části poznávací značky a ve škole namaloval portrét pachatele. Trpěl nočními můrami a ve škole se zhoršil. Asi před půl rokem řekl, že neustále sleduje státní poznávací značky vozidel, kdyby jim někdo náhodou něco udělal. Když se po uzavření škol kvůli koronaviru vrátil do školy a bylo podezření na šikanu, na což mu poškozená řekla, že by to měl říct učitelce, tak jí odvětil slovy: „*ne mami, dyť to všem hajzlům stejně takhle vždy projde, nemá to cenu*“. Snaží se s ním o tom nebavit, protože je vidět, že mu to zůstalo v hlavě, ale řekli mu, že šli k soudu. Chodili se synem na terapii, ale poškozené připadalo, že se to akorát zhoršuje, protože se mu vše vracelo. Manžel pracuje na univerzitě a v okamžiku, kdy se inkriminované záležitosti věnují, tak se nemůže soustředit. Manžel má také od nehody zvýšený tlak. To, že se věci musí zaobírat, celkově narušilo jejich domácí pohodu.
21. U hlavního líčení byl se souhlasem stran ve smyslu § 211 odst. 6 tr. řádu přečten úřední záznam Policie České republiky se zachycením prvotního popisu události poškozenými a dále úřední záznam o podaném vysvětlení svědkyně D█████ ze dne 29. 10. 2018, který soud navrhol

přečíst proto, že jsou v něm podrobně zachyceny okolnosti předložení fotografií obžalovaného a svědka K [REDAKCE] v rámci fotorekognice.

22. Dle úředního záznamu dne 4. 8. 2018 v 10:15 hodin oznámila na linku 158 paní D [REDAKCE], že je na 9. kilometru dálnice D4 směr Strakonice ohrozilo červené vozidlo Mitsubishi s nápisem [REDAKCE]. Uvedla, že si vynucoval jejich předjetí a při následném předjetí něco vyhodil z okna a rozbil jim boční okno. Následně prudce zabrzdil, opustil dálnici a odjel neznámo kam. V 10:48 hodin se na místo dostavila hlídka Obvodního oddělení Mníšek pod Brdy. Paní D [REDAKCE] jim znovu uvedla, že zhruba na 7,5. km silnice I/4 Strakonická je prudce dojelo v levém pruhu červené vozidlo Mitsubishi ASX s polepy [REDAKCE]. Toto vozidlo si svými manévry jasně vyžadovalo předjetí, kdy přejíždělo v levém pruhu ze strany na stranu. Poté vozidlo Mitsubishi vjelo do pravého pruhu a dostalo se na stejnou úroveň s vozidlem paní D [REDAKCE]. V té době řidič červeného vozidla Mitsubishi z otevřeného okénka hodil neznámý předmět do pravého bočního okénka vozidla paní D [REDAKCE], které se rozbilo a střepy ji zranily na obličejí a ruce. Její zranění bylo pouze povrchové, ale z důvodu její nevolnosti byla na místo vyžádána zdravotnická záchranná služba. Po tomto incidentu řidič vozidla Mitsubishi zabrzdil na úrovni nájezdu z obce Jíloviště a na 9. kilometru dálnice D4 tímto nájezdem dálnici opustil. K popisu osoby svědkyně uvedla, že se jednalo o muže ve věku 30-40 let s knírem, na krátko střížené tmavé vlasy a na očích měl sluneční brýle. Více z důvodu šoku nedokázala uvést.
23. Do protokolu při podání vysvětlení na policii dne 29. 10. 2018 poškozená B [REDAKCE] D [REDAKCE] uvedla, že se dostavila, aby nahlédla na fotografie podezřelých osob z incidentu, který se stal dne 4. 8. 2018 na dálnici D4. V době incidentu seděla na sedadle spolujezdce a útočnicka zřetelně viděla. *Poškozené byly předloženy tři fotografie dvou mužů s označením 1 a 2, kdy číslo 1 byl obžalovaný s brýlemi i bez brýlí a číslo 2 byl K [REDAKCE] K [REDAKCE]*. Poškozená uvedla, že útočником zcela určitě nebyl muž na fotografii č. 2. U muže na fotografii č. 1 uvedla, že je podobný útočnicku, nejvíce na fotografii s brýlemi, a je si jistá to zhruba ze 75 procent. Útočnik byl v době útoku dle jejího vyjádření více opálený do hněda a měl v oblasti pod nosem hustší strniště.
24. **Poškozený Ing. Z [REDAKCE] D [REDAKCE], Ph.D.** u hlavního líčení uvedl, že dne 4. 8. 2018 se pohybovali na silnici směrem na Strakonice. Poměrně hustý provoz na silnici odpovídal tomu, že se jednalo o prázdninovou sobotu dopoledne. Od přechodu směrem na Cukrák, kde je snížená rychlost na 50 km/h, jely oba jízdní pruhy souběžně. Poškozený jel v levém pruhu a za ním vozidlo Nissan SUV. Směrem k vrcholu u Cukráku došlo ke změně situace a za jeho automobilem se objevilo vozidlo Mitsubishi SUV červené barvy s červeným potiskem přední masky a částečně i motoru. Řidič vozidla Mitsubishi měnil jízdní pruhy a nedodržel bezpečnou vzdálenost, protože poškozený neviděl předek vozidla. Řidič červeného vozidla se choval velmi agresivně, za poškozeného se dostal pravděpodobně podjetím a dále si vynucoval uhnutí do druhého pruhu. Vynucování probíhalo formou agresivního najíždění zleva doprava a zřejmě použil i světelnou sirénu. Světelná znamení si poškozený vykládal jako součást toho, že na něho obžalovaný najížděl a určitým způsobem si vynucoval, aby mu poškozený uhnul. Poškozený musel reagovat na silnici před ním i ve vedlejším pruhu, protože v rámci souběžné jízdy docházelo k tomu, že se kolona pohybovala chvílemi rychleji a chvílemi pomaleji. Poškozený dodržoval bezpečnou vzdálenost a situace neumožňovala bezpečné přejetí do vedlejšího pruhu. Poškozený má ve voze asistent, který hlídá bezpečnou vzdálenost, ale v té době nebyl aktivní. V tu chvíli se celá kolona pohybovala rychlostí 80 až 90 km/h, šlo o plynulý provoz, ale rychlost se měnila s tím, jak se provoz zahušťoval. Následně došlo k tomu, že se je červené vozidlo pokusilo podjet pravým pruhem, což se mu nepovedlo, protože kolona zrychlila a on se nemohl zařadit před poškozeného, jel tedy souběžně s nimi. To bylo zhruba na úrovni sjezdu na Jíloviště. Doba, po kterou jelo vozidlo Mitsubishi za poškozenými, byla krátká, protože se zařadilo na Cukráku, a k útoku došlo u sjezdu na Jíloviště, takže to musely být sekundy.
25. Svědek dále popisoval, že najednou došlo k obrovské ráně, kdy byl přesvědčen o tom, že na ně někdo vystřelil, protože došlo k implozi bočního skla u spolujezdce, kde seděla manželka a

poškozený pro to v tu chvíli neměl jiné racionální vysvětlení. Reagoval instinktivně a zahájil proces zbrzdování, zapnul „blikačky“ a na manželku řval, aby vzala mobilní telefon, zavolala policii a případně vyfotila automobil. To, že se vysklilo sklo, mělo důsledek ten, že poškozený začal brzdit a pustil blikače. Poškozený v ten moment periferně viděl osobu, která červený automobil řídila a pokoušel se přeradit do pravého pruhu a zastavit na kraji silnice, což se mu povedlo až na dálnici za nájezdem z Jíloviště. Když pustil blikače a začal brzdit, tak se nesnažil Mitsubishi vytlačit, ale řešil situaci tak, aby nedošlo ke kolizi. Zdálo se, že vozidlo Mitsubishi začalo přibrzďovat, až se ocitlo za vozidlem poškozených a chvíli to vypadalo, že rovněž zastaví, ale najednou prudce zbrzdilo a opustilo dálnici v protisměru nájezdu z Jíloviště. Vozidlo Nissan, které se také pohybovalo za poškozenými, zastavilo před nimi. Okamžitě po zastavení poškozený umístil výstražný trojúhelník a manželka mezitím zavolala na policii.

26. Poškozenému byla u hlavního líčení předložena kulička, která je součástí spisu, ke které uvedl, že se jedná o kuličku, která byla nalezena ve dveřích spolujezdce v odkládací kapse. Na tuto kuličku upozornil, když docházelo k ošetřování manželky. Pan S [redacted] si jí všiml první s tím, že se poškozeného dotázal, zda se nejedná o bonbón. Když se poškozený podíval, tak zjistil, že se jedná o cizí předmět a tuto skutečnost sdělil policii. Může zcela vyloučit, že by se kulička do vozidla dostala jejich přičiněním. Synové byli přítomni nálezu kuličky ve vozidle a nevyjadřovali výhradu, že by kulička měla být jejich. Takové kuličky nikdy neměli a do vozidla synové nechodili bez vědomí otce a ani by se tam nedostali.
27. Do vozidla Mitsubishi poškozený viděl až po útoku a nevšiml si žádné další osoby, kromě řidiče. Řidiče vnímal poměrně krátkou dobu, ale velmi intenzivně. Jednalo se o muže středního věku mezi čtyřiceti až padesáti lety. Měl velmi krátce střížené vlasy, neupravené vousy a brýle. Jeho ruce viděl do rukávu, zhruba do poloviny paže. Díval se mu primárně do obličeje, poškozeného zaujal především jeho výraz, který byl po celou dobu očního kontaktu strnulý, bez jakéhokoliv pohybu či projevu emoce. Když se podívá na obžalovaného Š [redacted], tak je to on. Vozidlo viděl pouze zepředu v momentě agresivního najíždění, které již popsal a z boku v době souběžné jízdy a útoku. Po útoku se soustředil na to, aby bezpečně zastavil.
28. Kromě manželky byli ve vozidle také synové Z [redacted] a V [redacted], kteří seděli v autosedáčkách. Z [redacted] sedává za řidičem a V [redacted] za spolujezdcem. Přímé následky jsou zaprotokolovány s tím, že došlo ke zranění manželky sklem. U syna V [redacted] byla také nalezena poranění střepinami skla. U manželky záchranná služba zároveň řešila projevy šoku.
29. Rozbité sklo pojišťovna nahradila. Střepy skla jemně poškodily součásti auta vevnitř i lak zvenku, ale o tom se pojišťovna a autoservis moc nechtěli bavit. Na místě je i emoční ztráta, protože vozidlo bylo tři měsíce nové a poškození ho splatili až letos. Horší jsou ale důsledky pro rodinu. V minulém roce měl poškozený rozjet habilitační řízení pro docenturu, které se posunulo. Děti si tu událost víc braly a poškození o tom doma už dokonce nemůžou komunikovat. Děti chtějí spravedlnost, aby se věc už dořešila. Z [redacted] se vrátil jednou ze školy a měli podezření, že u něj dochází ve škole k nátlaku. Když ho poškozený nabádal, aby jim o případném agresorovi řekl, tak vyslovil: „proč bych to dělal, když hajzlům vždy všechno projde“. Z [redacted] se v době nehody léčil s ADHD a došlo u něj ke zhoršení stavu. Na začátku školy si děti vyprávěly zážitky z prázdnin a měly za úkol popsat situaci, které se bojí a poškozeného si zavolala učitelka s tím, jestli syn není příliš bájný, protože popsal strach ze střelby na vozidlo a z jejího opakování. Syn se cítí do události zapojen, protože si jako jediný zapamatoval kus SPZ a popsal osobu řidiče, kterého i nakreslil. Poškozený by byl raději, aby se vše obešlo bez odborné pomoci a k synovi bylo přístupováno jako ke standardnímu člověku. Jeho manželka B [redacted] od události neřídí, do té doby řídila pravidelně.
30. **Svědék Mgr. V [redacted] S [redacted]** u hlavního líčení uvedl, že si pamatuje, že inkriminovaný den byl neuvěřitelně hustý provoz a to tak, že se už v levém pruhu nepředjíždělo. S manželkou jeli po strakonické silnici, a když se dostali na úroveň Cukráku, tak si všimli rychlejšího pohybu za nimi,

kde byl automobil, který se snažil zácpou proklíčkovat. Kvůli jeho stylu jízdy se cítili ohroženi už na úrovni Cukráku. Jel tak, aby se dostal dopředu do jakékoliv díry. Celá kolona jela rychlostí tak 60-70 km/h. Automobil se dostal na jejich úroveň, dále na úroveň automobilu před nimi, což bylo bílé SUV. Svědek si nevzpomíná, že by vozidlo Mitsubishi bylo nějakou dobu mezi nimi a vozidlem poškozených ve stejném pruhu. Vybavuje si ho až poté na úrovni poškozených.

31. K upřesnění výpovědi svědka před soudem soud následně ve smyslu § 211 odst. 3 tr. řádu přečetl část výpovědi svědka z přípravného řízení. Do protokolu při výslechu na policii dne 5. 9. 2019 mimo jiné uvedl, že: „*Někdy na úrovni občerstvení na Cukráku jsem si všiml v zrcátku auta, které se blíží takzvaně cikcak, tedy že pospíchalo a přejíždělo z pruhu do pruhu. Ten automobil se tímto způsobem dostal až na naši úroveň zprava, kdy jsem si se ženou říkal, že je to nějaký šílenec. Před námi v tu chvíli jelo bílé vozidlo Hyundai, myslím, že to bylo taky SUV.*“
32. K tomu svědek u hlavního líčení uvedl, že v části „před námi v tu chvíli jelo vozidlo Hyundai, myslím, že to bylo také SUV“ je myšleno vozidlo poškozeného D [REDACTED].
33. Pak najednou viděl, že nepokračuje v manévrování, ale srovnal rychlost, otevřel okno a začal nejspíš nadávat, což oni neslyšeli. Říkal si, že je to blázen, ale v rámci jeho stylu chování to překvapivě nebylo. Bílý automobil SUV měl okno zavřené, takže nedošlo k žádné hádce. Poté svědek viděl ruku spolu s částí trupu a pohyb rukou směrem k bílému SUV. Svědek u hlavního líčení ukazoval pohyb rukou směrem z vozidla ven až po loket. Žádný předmět, který by vyletěl, svědek neviděl, pouze pohyb ruky. Nevšiml si ani žádného předmětu, který by řidič vozidla Mitsubishi držel v ruce. Pohyb ruky z vozidla ven vnímal jako středně prudký a dále nastal úlek, protože se rozsypalo sklo. Vzdálenost těch dvou vozidel od sebe mohla být tak 1,3 metru. Vzdálenost vozidla svědků od vozidla Mitsubishi mohla být tak 8-10 metrů. V ten moment už se dostali na úroveň autosalonu Srba a přemostění, kde je sjezd z Jíloviště. V ten moment bílé SUV spustilo blikáčky, přešlo do pravého pruhu a všichni začali zpomalovat. Vozidlo poškozených mohlo zpomalit tak na 20-35 km/h. Svědek předpokládal, že v rozšířeném pruhu u sjezdu z Jíloviště si řidiči vše vysvětlí a sám ani vteřinu neváhal a řekl H [REDACTED], že také zastaví a vše dosvědčí. Řidiče druhého vozidla by nemohl identifikovat, neviděl mu do tváře, ale je si jistý, že se jednalo o muže. Tento automobil prudce zahrnul a ve smyku se dostal do protisměru exitu, kdy přešel na nadjezd nad dálnicí z Jíloviště a ujel.
34. Svědek dále uvedl, že se s manželkou do pravého pruhu zařadili na poslední chvíli, když viděl, že vozidlo poškozených sjíždí do pruhu pro exit. Pak zastavili za bílým automobilem SUV a viděli dva dospělé a dvě děti v šoku. Samozřejmě byli také rozhozeni, ale snažili se jim být oporou. S manželkou pro ně v lese ve stínu rozbalili deku, H [REDACTED] si vzala na starost děti a uklidňovala je. Poškozeným říkali, že musí zavolat záchrannou službu a policii, což učinili. Policie se snažila přijít na to, proč se okno rozbilo, nic nenašli a až svědek si všiml skleněnky pod oknem v přihrádce. Poté se rozloučili s rodinnou poškozených a slíbili jim, že budou svědčit. S manželkou poté pátrali na internetu a našli stejné auto i s firemním nápisem na internetových stránkách firmy asi [REDACTED], jednalo se asi o vozidlo Mitsubishi. Svědek si myslí, že tam nebyla internetová adresa, spíš telefonní číslo. Na internetových stránkách byla fotografie automobilu s totožným nápisem, ale svědek si nevzpomene, jestli na fotografiích byl nějaký muž. Tuto skutečnost oznámili na policii.
35. **Svědčce Ing. H [REDACTED] S [REDACTED]** u hlavního líčení uvedla, že s manželem V [REDACTED] S [REDACTED] jeli po Strakonické směrem z Prahy. Provoz byl hustý, tedy souběžná jízda a nedalo se předjíždět. Vozidla jela rychlostí asi 60 až 70 km/h. Oni jeli v levém pruhu a svědkyně byla na místě spolujezdce. V kopci před odbočkou na Lipence si svědkyně ve zpětném zrcátku všimla červeného vozidla, které se snažilo různě přejíždět zprava doleva, a tak varovala manžela. Řidič červeného vozidla jel asertivní jízdou, jakmile se objevila skulinka, tak se do ní snažil dostat. Červené vozidlo pak jelo chvíli vedle nich a poté kolem Cukráku si svědkyně všimla, že se snaží

dostat před bílé vozidlo, které jelo před nimi. Není si jistá, jestli se předtím červené vozidlo dostalo mezi ně a bílé vozidlo, nepamatuje si to. Mohlo se jednat o vteřiny.

36. Ta dvě vozidla jela paralelně a svědkyni se zdálo, že červené auto otevřelo okno a gestikulovalo na bílé. Bílé vozidlo nemělo otevřená okna. Svědkyně neviděla, kolik lidí bylo v červeném vozidle, ani řidiče z toho vozidla neviděla. Manželovi říkala, ať si vytvoří větší odstup, protože se tam něco řeší a během pár sekund se na ně vysypalo sklo. Manžel nejdřív řekl, že jim snad do okna hodil lahev.
37. Poté svědci, stejně jako auta za nimi, přibrzdili a zapnuli „blikačky“, protože nevěděli, co se děje. Svědkyni se zdálo, že se obě auta, červené i bílé, snažila zajet ke krajnici. V tu chvíli míjeli odbočku na Jíloviště, kde nikdo nezastavil a najednou červené vozidlo zrychlilo a otočilo se do jednosměrky. Bílé vozidlo zastavilo a auto svědků za nimi, aby zkontrolovali, jestli nejsou zranění. Ve vozidle byla rodina se dvěma dětmi. Poškozená D. [REDACTED] krvácela ze spánku, v první chvíli to vypadalo ošklivě. Všichni šli za svodidla, svědkyně se soustředila na vyplašené děti a muži šli zkontrolovat škodu a situaci. Odešli do stínu pod strom, kde poškozená D. [REDACTED] stále dokola opakovala, co se stalo, a tak svědkyně upozornila muže, aby zavolali sanitku, protože to z jejich zkušeností bývá otřes mozku. Nejdříve byla zavolána police, ale poté i sanitka. Po zastavení zaznamenala, že byla nalezena kulička. S dětmi a poškozenou D. [REDACTED] seděli na dece a manžel nebo poškozený řekl: „*hele, tady je kulička*“. Svědkyně neví, jestli se k ní poškozená D. [REDACTED] vyjadřovala. S dětmi se o kuličce nikdo nebavil, povídala si s nimi svědkyně. S manželem zůstali, než přijela sanitka.
38. Svědkyně se poměrně dlouho soustředila na zadní skla červeného vozidla, protože měl vzadu nápisy, byla tam zámečnická pohotovost a telefonní číslo. Domnívá se, že červené vozidlo mělo skla vzadu trochu ztmavená, ale není si jistá. Bílého vozidla si moc nevšímalá, takže v tu chvíli nevnímala, kolik je v něm osob.
39. V průběhu trestního řízení byly vypracovány **znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** znalce MUDr. Petra Kubeje a **odvětví psychiatrie, klinická psychologie** znalce prim. PhDr. Jiřího Klose, Ph.D. k osobám poškozené Ing. B. [REDACTED] D. [REDACTED] a obžalovaného.
40. K osobě poškozené B. [REDACTED] D. [REDACTED] znalci v posudku uvedli, že dle jejich závěrů netrpěla před posuzovanou událostí žádnou duševní poruchou. Krátce po události se u ní rozvinula akutní reakce na stres, přechodná duševní porucha, která se projevila pouze v subjektivní prožitkové oblasti a nevedla ke ztrátě, a to ani dočasné, pracovní schopnosti poškozené. V dalším období se rozvinuly subjektivní stesky, které naplňují diagnostická kritéria pro posttraumatickou stresovou poruchu. V části svých životních aktivit byla poškozená negativně ovlivněna průběhem této poruchy v trvání řady týdnů. Tato porucha nevedla k dočasné pracovní neschopnosti a nevyžádala si odbornou psychiatrickou léčbu. Znalec psychiatr ji hodnotí jako prostou újmu na zdraví.
41. Obecná věrohodnost poškozené je plně v normě. Kritéria věrohodnosti svědčící o líčení prožitých událostí jsou zachována. U poškozené nebyly zjištěny skutečnosti, které by prokazovaly zkreslování výpovědi, jak v klinickém a testovém vyšetření, tak jinou motivací či ovlivňováním. Poškozená se snaží o subjektivně pocitovou, věrohodnou výpověď, při zjištění osobnostní struktury a úrovni intelektu je vědomá lež u ní málo pravděpodobná, po psychické stránce je celkově plně integrovaná a komponovaná, žádné případné faktory ovlivňující negativně její věrohodnost zjištěny nebyly a poškozená sama je neuvádí.
42. K osobě obžalovaného M. [REDACTED] Š. [REDACTED] znalci v posudku uvedli, že dle jejich závěrů netrpí příznaky žádné duševní choroby, ani duševní poruchy stejné forenzní závažnosti. Osobnost obžalovaného není strukturovaná hrubě poruchově, aby naplňovala diagnostická kritéria pro některou z klasifikovaných poruch osobnosti, nese však zvýrazněné povahové rysy, kde jsou naznačeny rysy emoční nestability. Vše nasvědčuje pro škodlivé užívání alkoholu, jeho

pravidelnou konzumaci s občasnými excesy v pití. Nejde o těžce rozvinutý syndrom závislosti. Posuzované jednání lze vysvětlit jako projev reaktivity akcentované osobnosti s uplatněním rysů emoční nestability, kdy impulzivně bez zvažování důsledků svých činů jednal i v minulosti, a kdy tyto postoje a skutky vedly až k protispolečenskému jednání. Pobyt obžalovaného na svobodě není z úzce psychiatrického hlediska nebezpečný pro společnost, protože duševní chorobou netrpí.

43. Úroveň intelektových dispozic se u obžalovaného pohybuje v pásmu nižšího průměru, kognitivní funkce a mentální dispozice v jednotlivých funkcích paměti odpovídají intelektu, v zátěži jsou mírně sníženy. Nebylo prokázáno organické poškození kognitivních funkcí a jeho případný vliv na vnímání, chování a jednání obžalovaného. K vedoucím povahovým rysům lze řadit nezdrženlivost, afektivní labilitu, která v konfliktech, případně v opilosti snadněji vede ke spuštění impulsivní, vznětlivé reakce. Sociálně je ukotven v primárních a dalších interpersonálních vztazích, s výraznějšími rysy egocentrismu, dominance, s tendencemi k sebeprosazování, s problematickými vztahy k autoritám a k projevům zvýšené kritiky k okolí. Obecná věrohodnost obžalovaného je v normě. Prognóza resocializace je znalci hodnocena jako problematická, ztížená.
44. **Znalci prim. PhDr. Jiří Kloše, Ph.D. a MUDr. Petr Kubej** byli následně vyslechnuti u hlavního líčení, kdy podali znalecký posudek zcela ve shodě s jeho písemným vyhotovením a setrvali na svých závěrech.
45. K dotazům ohledně poškozené B. D. uvedli, že lež je u poškozené málo pravděpodobná. Vycházeli z popisu její osobnostní struktury, ve které nenalezli žádnou hrubou psychopatologii osobnosti, žádné rysy, které by narušovaly morálně eticky volní dispozice poškozené. Potvrzuje to i vlastní vyšetření v psychodiagnostických metodách, které v sobě obsahují validizační skóre, lži-skóre a další hodnoty, ze kterých se usuzuje to, jaký postoj podávání výpovědi u poškozené je, a ani tady neshledalo nic proto, že by vědomá, konstruovaná lež byla obsáhlá v její osobnostní struktuře. U poškozené nezjistili poruchu osobnosti, takže nebyl důvod předpokládat, že by se u ní mohl projevat pragmatický vztah k pravdě, který by jí dovoľoval předkládat k uvěření to, co se jí zrovna hodí, což je projev pragmatického vztahu k pravdě.
46. Došlo k újmě na straně dítěte a poškozená seděla v autě, ve kterém se věc stala, takže reagovala jako matka. Poškozená má kvalitně rozvinuté mateřské postoje, takže to byla jedna nálož zevní zátěže a poté ona sama jako osobnost prožila událost. To nejde oddělit, komplex těchto emočních zátěží působil v nerozdělitelném komplexu. Znalci u poškozené konstatovali příznaky posttraumatické stresové poruchy. Zátěže mohou migrenózní onemocnění zhoršovat ve svém průběhu, ale je tam volná souvislost, ne přímá příčinná souvislost. Poškozená byla vždy duševně zdravá, nikdy se neléčila a nevyplývalo, že by poškozená měla duševní potíže.
47. K dotazům ohledně obžalovaného M. Š. znalci u hlavního líčení uvedli, že u něho je evidentně dopravní provoz faktorem k projevení negativních vlastností. Setkávají se s tím u lidí, kteří k tomu mají osobnostní dispozice, a u nich pak dopravní situace může vést k chování, které v určité situaci nejsou schopni kontrolovat a regulovat a dojde tedy k jednání, jehož původem je určitý konflikt, který na člověka působil stresově a uvolní jeho impulzivní reakci. Je zde výrazně snižovaná frustrační tolerance a vede k impulzivnímu a vznětlivému chování. Dopravní situace je pak hodnocena jako určitý stresogenní faktor, který vede k tomuto uvolnění.
48. V tomto případě si znalec psycholog dovede představit, že by byl odebrán řidičský průkaz, protože se v testech hodnotí impulzivita a schopnost reagovat v dopravních situacích. Když se v těchto případech řidičský průkaz navrácí, tak se řidiči podrobují cíleným dopravně psychologickým vyšetřením.

49. Znalci dále poukázali na to, že v odpovědi na otázky ohledně alkoholu se obžalovaný s úsměvem netajil tím, že dokáže na posezení vypít i deset piv, což překračuje hranici celospolečenské normy a svědčí to o jeho nezdrženlivosti a emoční nestabilitě. V době vyšetření měl obžalovaný problém v podobě rozvratu dlouholetého partnerského vztahu a je otázkou, co bylo v pozadí. Obalovaný byl podle všeho schopen vydělávat nadprůměrné peníze, dokonce zaměstnával i jiné osoby. Dle znalců lze tvrdit, že není závislým alkoholikem se všemi důsledky, které by z toho plynuly. Nic nnesvědčilo pro to, že by v inkriminovanou chvíli byl obžalovaný pod vlivem alkoholu.
50. U obžalovaného znalec dr. Klose hodnotí resocializaci jako problematickou a ztíženou z osobnostních důvodů. Je v jeho silách se ukáznit ve svých projevech a podobným excesům v jednání zvýšeným sebevýchovným úsilím zabránit.
51. V průběhu trestního řízení byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětská psychiatrie** znalce MUDr. Jiřího Koutka a **odvětví psychiatrie, klinická psychologie dětí** znalkyně doc. PhDr. Jany Kocourkové k posouzení duševního stavu poškozeného nezletilého Z [REDAKCE] D [REDAKCE]. Podle závěrů znaleckého posudku v minulosti i současnosti byla u posuzovaného diagnostikována ADHD, pro kterou je medikován. Po proběhlé vyšetřované události byly přítomny symptomy posttraumatické stresové poruchy (noční můry, somatoformní potíže, úzkostné zabývání se tématem uvedené události). V současnosti tyto potíže postupně odeznívají (vyšetření proběhlo dne 17. 2. 2019). Posttraumatická stresová porucha vznikla v příčinné souvislosti s vyšetřovanou událostí. Posuzovaný v jejím důsledku prožíval psychický diskomfort, zvýšenou úzkost, měl poruchy spánku a somatoformní obtíže. Došlo k výkyvům ve školním výkonu. Potíže byly přítomny ještě na podzim 2018. Plné odeznění lze očekávat v řádu měsíců. Je indikována pokračující pedopsychiatrická a psychologická péče. V následném doplnění posudku znalci uvedli, že ze znaleckého hlediska představuje posttraumatická stresová porucha, která byla popsána u nezletilého Z [REDAKCE] D [REDAKCE], újmu na zdraví lehčího až středního stupně. Obtíže spočívají zejména v poruchách spánku s nočními můrami, má úzkostné prožívání s obsahy úzkosti o oba rodiče. Jsou u něj výraznější depresivní symptomy. Uvedené obtíže neovlivňují obvyklý způsob života, vedou však k psychickému diskomfortu v projevech úzkosti.
52. **Znalci MUDr. Jiří Koutek a doc. PhDr. Jana Kocourková** byli následně vyslechnuti u hlavního líčení, kdy podali znalecký posudek zcela ve shodě s písemným vyjádřením a setrvali na svých závěrech. K dotazům uvedli, že odeznívání posttraumatické stresové poruchy je do značné míry individuální a je pravdou, že potíže přetrvávaly určitou dobu. Poškozený byl vázán na vyšetřování, kdy sám verbalizoval nejasnosti, které přinášely určitou nejistotu. V jeho případě potíže nasedly na určitý zranitelnější terén ve smyslu hyperkinetické poruchy, což také hrálo roli. Symptomy mohly mít určité výkyvy. Znalci neví, jak se v současnosti poškozený projevuje, ale mohlo být období, kdy byly projevy mírnější a potom se mohly zvýraznit v situaci, kdy mu něco událost opět připomnělo. Zvýšené skóre je zachyceno v dotazníku depresivního prožívání i v opakovaném vyšetření.
53. Otázka, jestli to na poškozeného může mít dlouhodobý dopad, je hypotetická. Sama událost představuje pro dítě traumatizující rizikový faktor. Vývoj posttraumatické stresové poruchy, kterou u něho znalci klinicky našli, představuje také rizikový faktor pro vývoj jeho duševního zdraví. Klinicky by znalci očekávali odeznění obtíží s tím, že mohou vést k vyšší zranitelnosti a v případě dalších stresujících okolností by nebylo vyloučeno, že by se úzkosti opět objevily. Kdyby rodiče poškozeného nadále událost prožívali poměrně intenzivně, tak by to pochopitelně znamenalo určité udržování napětí a stresu, který poškozený prožívá. Terapeutická péče je důležitá a to, jestli poškozený na terapii dochází nebo ne, je na indikaci lékaře.
54. V průběhu trestního řízení byl vypracován **znalecký posudek z oboru doprava, ekonomika a strojírenství**, který vypracoval znalec Ing. Jindřich Zoul. Dle znalce přichází v úvahu jako negativní reakce řidiče vozidla značky VW Touran zejména náhlá změna rychlosti (intenzivní brzdění) nebo změna směru (vyhnutí – spíše vlevo). Při rychlosti jízdy kolony 80 km/hod.

(22,22m/s), možné reakční době řidiče předem sledujícího nebezpečný objekt až cca 1,1 sekundy a při využitelném zpomalení 7,5 m/s je pro bezpečnou vzdálenost mezi vozidly 24,4 metru. Objektivní údaj o tom, jaké byly reálné vzdálenosti mezi automobily v kritickém úseku, není dostupný. Pokud vzájemné vzdálenosti vozidel za zádí automobilu VW Touran byly menší než bezpečné, mohlo jeho intenzivní brzdění vést ke kolizím s jeho účastí nebo i bez ní a těchto vozidel. Pokud by řidič automobilu VW Touran změnil směr v důsledku úleku – vyhýbal vlevo, nelze vyloučit náraz do svodidel s nekontrolovaným návratem do levého jízdního pruhu. Při excentrickém zasažení sloupku svodidel levou stranou přídě vozidla by mohlo dojít k uvedení automobilu do rotace a odrazu směrem vpravo až do pruhu pravého (nebo i dál). Při uváděné hustotě provozu by nebylo možné vyloučit kolizi s více vozidly a také následné střety těch, jejichž řidiči by se snažili před úrovní nestabilního (nehodového) pohybu vozidla VW Touran výrazně zpomalit. Vyloučit také nelze kombinací obou popsaných akcí (intenzivní brzdění a vyhnutí vlevo). Znalec stanovil škodu způsobenou rozbitím pravého předního okna na částku 3 026,19 Kč.

55. **Znalec Ing. Jindřich Zoul** byl následně vyslechnut u hlavního líčení, kdy podal znalecký posudek zcela ve shodě s písemným vyjádřením a setrval na svých závěrech. K dotazům uvedl, že ve znaleckém posudku operoval s předpokládanou rychlostí kolem 80 km/h, kterou uvádí účastníci. Nedošlo k žádnému kontaktu vozidel a podklady pro stanovení skutečné rychlosti nebyly. Při nižší rychlosti by byla pohybová energie nižší a pak by bylo možné očekávat, že by se po nárazu do sloupu svodidel automobil mohl dostat až do pravého jízdního pruhu, ale asi by se dostal jenom do levého. Stejně tak by následky ve formě deformace vozidel byly nižší. Do posudku znalec opsal korelaci rychlosti k odpovídající bezpečné vzdálenosti známým pravidlem poloviny toho, co je na tachometru, která se také uvádí jako dvě sekundy. Podle vzorce to vychází daleko méně, 24 metrů, což by znalec považoval za nevhodné. Ze spisu mu nebylo známo, že by docházelo k nějakým kolizím. Vozidlo svědků S [REDACTED] stihlo zastavit, vozidlo Mitsubishi stihlo zpomalit, takže nakonec situace dopadla docela dobře. Ostatní řidiči jeli obezřetně a byli připraveni na nepříznivý vývoj situací. Byl tam určitě moment překvapení a znalec nepředpokládá, že by se řidič poškozený díval v tu chvíli za sebe a podle toho přizpůsobil intenzitu brzdění, ale nelze to vyloučit.
56. Znalci byla předložena kulička, která je součástí spisového materiálu, a kterou při zpracování znaleckého posudku pouze viděl. K té znalec uvedl, že ví, že je možné sklo rozbít i úderem ruky, ale je překvapen, že tato kulička rozbila sklo. Teplota uvnitř vozidla a venku rozbitelnost skla ovlivnit nemůže. K situaci na místě incidentu znalec uvedl, že pohyb na dálnici je velmi nebezpečný. I když silnici zná, protože po ní často jezdí ve směru na Příbram, tak pro seznámení se s místem využil panorama na mapy.cz.
57. V průběhu trestního řízení byl vypracován **znalecký posudek z oboru psychologie**, který vypracovala znalkyně JUDr. PhDr. Irena Wagnerová, Ph.D., MBA, LL.M. V posudku znalkyně určila a popsala možné negativní reakce řidiče a jeho spolujedoucích na neočekávané rozbití skleněné výplně pravých předních dveří u vozidla a vniknutí stěpů do interiéru během jízdy kolem 80 km/h levým jízdním pruhem na silnici I. třídy. Dle znalkyně nastane u řidiče obvykle akutní šoková reakce, a to i tehdy, pokud není zraněn on ani jeho rodina. Jednoznačně zde došlo k úleku, k silnému pocitu ohrožení života řidiče, jeho manželky a dětí. Šoková reakce řidiče, obranné krytí se před probíhajícím či dalším možným útokem předmětem či výstřelem mají zpravidla za okamžitý následek ztrátu kontroly nad řízením vozidla. Ke stejnému výsledku může vést i pouhý úlek z rány či z křiku zraněné manželky či zraněného dítěte. Ztráta kontroly se mohla projevit mnoha způsoby – například nekontrolovatelným brzděním, ale i zrychlením, vjetím do protisměru. Ohledně toho, jak tyto popsané negativní reakce řidiče mohly ovlivnit jízdu tohoto vozidla a ostatních vozidel ve vztahu k dodržení bezpečnosti silničního provozu, znalkyně uvedla, že v hustém provozu jde o situaci vysoce nebezpečnou, kdy může vzniknout řetězová srážka.

58. **Znalkyně JUDr. PhDr. Irena Wagnerová, Ph.D., MBA, LL.M.** byla následně vyslechnuta u hlavního líčení, kdy podala znalecký posudek zcela ve shodě s písemným vyjádřením a setrvala na svých závěrech. K dotazům uvedla, že se obecně setkává s tím, že někteří řidiči, kteří se domnívají, že jsou dobří řidiči, mají tendence ostatní řidiče poučovat, a přitom sami překročí mantinely trestního zákoníku. Obžalovaný musí být určitě výborný řidič a musí cítit, že ostatní účastníci silničního provozu jsou v porovnání s ním méněcenní. Ze studia spisu znalkyně zjistila, že se v minulosti obžalovaného již podobná situace stala. To, že je dobrý řidič, znalkyně usoudila z toho, že řidič, který vozidlo řídil, ho velice dobře znal. Znal jeho možnosti, limity a byl to nejčastější řidič vozidla. Kdyby to byl někdo, kdo má vozidlo zapůjčené, tak by se k němu choval slušně, neznal by jeho limity a rozhodně by si nedovolil brzdít ruční brzdou. Nepřejížděl by stylem zleva doprava, nekličkoval by za auty, protože by si nedovolil auto zničit nebo poškodit.
59. Znalkyně si dovede představit, že obžalovaný spěchal z pracovních nebo z osobních důvodů, kdy pochopila, že tato trasa vede jako nejkratší mezi jeho pobočkou a bydlištěm. Znalkyně předpokládá, že musel tušit, že toto jednání povede ke zkrácení dojezdu asi půl minuty, což možná pro pohotovostního zámečníka bylo klíčové.
60. Z praxe dopravní psychologie vyplývá, že pokud je řidič zraněn, tak může ztratit kontrolu nad vozidlem a důsledky mohou být fatální. Poškozený D■■■■ byl v psychickém šoku, ale kdyby kulička letěla o kousek dál, tak mohl být zraněn střepem nebo kuličkou. Jako dopravní psycholog si znalkyně dovede představit situaci, kdy člověk není vůbec zraněn, a přesto psychický šok vede k totální ztrátě kontroly nad sebou a vozidlem. Šokové reakce jsou dvojího typu, buď totální strnutí, anebo naopak útok. Poškozený zde naštěstí neměl reakci totálního strnutí, protože by zaručeně ztratil kontrolu nad vozidlem. Znalkyně předpokládá, že to bylo z důvodu, že měl ve voze celou svou rodinu a na jeho reakci záviselo, jestli přežijí. Kdyby jel ve vozidle sám, tak by jeho reakce mohla být jiná.
61. U hlavního líčení byl dále se souhlasem stran ve smyslu § 211 odst. 5 tr. řádu přečten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství **znalkyně MUDr. Markéty Kulvajtové**. Znalkyně uvedla, že se vzhledem k tomu, že nedošlo k nehodě, se mohla vyjádřit pouze obecně tak, že v případě dopravní nehody za této situace mohou vznikat v závislosti na mechanismu dopravní nehody, tj. typu nárazu, rychlosti, dalšího pohybu vozidla apod., poranění lehká, středně těžká i vážná až bezprostředně život ohrožující. Poškozená D■■■■ utrpěla drobnou oděrku nad dolní čelistí vpravo a dvě oděrky na pravé horní končetině, které lze vysvětlit účinkem střepů z rozbitého autoskla. Poranění byla na místě vyčištěna, nevyžadovala další ošetření a lze je hodnotit jako lehká nedosahující ze soudně lékařského hlediska charakteru ublížení na zdraví. V případě zasažení oka by mohlo dojít k poranění rohovky vyžadující lékařské ošetření, případně s nutností vyjmutí cizího tělesa – tj. ke vzniku lehkého až středně těžkého, které by ze soudně lékařského hlediska mohlo dosahovat charakteru ublížení na zdraví. Poškozený V■■ D■■■■ byl dle výpovědi povrchově od střepů poraněn na ruce a kolena, kdy zranění nevyžadovalo lékařské ošetření.
62. Soud dále k prokázání skutku provedl **listinné důkazy**, které měly vliv na jeho rozhodnutí.
63. Z oznámení o přestupku ze dne 12. 11. 2018 soud zjistil, že na obžalovaného bylo oznámeno podezření z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7, bod 10 a podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/200 Sb. o provozu na pozemních komunikacích. Z odložení přestupku ze dne 31. 8. 2018 soud zjistil, že došlo k odložení přestupků, jelikož se v zákonné lhůtě nepodařilo zjistit skutečnosti, které odůvodňují, že je spáchala konkrétní osoba. Dne 12. 11. 2018 byly přestupky oznámeny Městskému úřadu Černošice, jakožto příslušnému správnímu orgánu. Z usnesení města Mníšek pod Brdy ze dne 4. 12. 2018 soud zjistil, že oznámení Policie České republiky ze dne 12. 11. 2018 bylo předáno orgánu činnému v trestním řízení, neboť zjištěné skutečnosti nasvědčovaly tomu, že byl spáchán trestný čin. Z postoupení spisového materiálu ze dne 24. 4. 2019 soud zjistil, v rámci prověřování věci byl spisový materiál postoupen na Krajské státní zastupitelství v Praze.

64. Z úředního záznamu o ohledání místa přestupku s fotodokumentací ze dne 4. 8. 2018 soud zjistil, že předmětem ohledání bylo osobní vozidlo Volkswagen Touran 1T, majitelky B [REDACTED] D [REDACTED], které se nacházelo na dálnici D4 přímo za nájezdem. Skleněná výplň předních pravých dveří byla vysypaná. Střepy se nacházely na sedadle spolujezdce, na podlaze před sedadlem spolujezdce, za sedadlem spolujezdce a na zadním sedadle. Interiér vozidla nejevil známky viditelného poškození. Střepy se dále nacházely v kapse dveří spolujezdce, kde se nacházela i malá koule o průměru cca 2 cm zelenomodré barvy z neznámého tvrdého materiálu, která byla zajištěna jako věcná stopa. Lak vozidla nejevil známky viditelného poškození. Z odborného vyjádření ke škodě na vozidle poškozených ze dne 15. 8. 2018 soud zjistil, že výše opravy poškozené skleněné výplně pravých předních dveří byla stanovena na 3 500 Kč. Z informace o vyřízení škodní události ze dne 29. 8. 2018 soud zjistil, že poškozené B [REDACTED] D [REDACTED] bylo od České pojišťovny vyplaceno pojistné plnění za opravu poškození ve výši 3 248 Kč.
65. Z protokolu o ohledání věci s fotodokumentací ze dne 15. 1. 2019 soud zjistil, že předmětem ohledání byla kulička, která byla zajištěna jako věcná stopa při ohledání automobilu poškozených. Jedná se o kuličku zelené barvy z tvrdého blíže nezjištěného materiálu o průměru 2,5 cm, vážící 20 g. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie soud zjistil, že na kuličce nebyla zjištěna žádná daktyloskopická stopa vhodná k dalšímu zkoumání.
66. Kulička z přílohy obálky spisu byla posléze předložena u hlavního líčení. Na kuličce byly soudem zjištěny patrné drobné vrypy. Obžalovaný prostřednictvím obhájce Mgr. Milana Vraspíra uvedl, že jejich úvahy vedou k tomu, jaké následky by mohl mít střet takové skleněné kuličky se sklem vozidla, jestli by to na kuličce nebylo vidět a zdali by vůbec přežila. Ke kuličce obhájce uvedl, že na ní žádnou výraznou stopu nevidí a vypadá to, že je z nějakého super materiálu.
67. Z osmi videí uložených na flash disku ve složce „Kuličky proti sklu“ soud zjistil, že obžalovaný s obhájcem Mgr. Vraspírem navštívili autovrakoviště, kde házeli proti pravým předním sklům různých stojících vozidel neznámé značky a neurčeného technického stavu skleněné kuličky srovnatelného rozměru jako má zajištěná kulička a o váze 20 gramů. Obžalovaný házel nejprve z vedle stojícího vozidla, poté ve stoje a s lehkým rozběhem. Obžalovaný s obhájcem předvedli, že se v žádném případě z několika pokusů sklo nerozbilo a kuličky na sobě po několika hodech měly známky poškození.
68. Z videa uloženého na flash disku ve složce „Míjení VW Touran tmavá skla“ soud po upřesnění obhájcem Mgr. Vraspírem zjistil, že obhájce na místě, kde došlo k činu, při své obhlídce minul vozidlo stejného typu, jako mají poškození a během řízení ho za jízdy natočil, aby demonstroval zatmavení skel. V té době byl na silnici malý výskyt vozidel a provoz byl plynulý, bez kolon. Nebylo specifikováno, v jaké rychlosti se vozidla pohybovala.
69. Z vytištěné mapy s poznámkami soud zjistil, jaký měl být pohyb předmětného vozidla v místě činu. Vzdálenost mezi odpočívadlem u vysílače Cukrák, kde poškození dle svého vyjádření začali vnímat nebezpečnou jízdu vozidla Mitsubishi, a odbočkou na Jíloviště, u níž mělo dojít k rozbití skla po vhození předmětu, jak se shodně vyjádřili všichni svědci, je zhruba jeden kilometr.
70. Z protokolu o vyhodnocení výpisu telekomunikačního provozu soud zjistil, že na číslo [REDACTED], které bylo registrováno na firmu obžalovaného, byly uskutečněny tři telefonáty, z čísla užívaného poškozenou D [REDACTED], a to dne 4. 8. 2018 v 12:01 hodin a 15:48 hodin a dále dne 5. 8. 2018 v 18:35 hodin. Telefonáty byly přeměrovány na telefon číslo [REDACTED], tedy na další číslo, ke kterému obžalovaný ve svém výsledku v přípravném řízení uvedl, že je používá. Dále bylo zjištěno, že mezi telefonním číslem [REDACTED], které dle svého vyjádření užíval obžalovaný, a číslem [REDACTED], které užíval svědek K [REDACTED], neproběhla v době od 12:00 hodin dne 3. 8. 2018 do konce dne 5. 8. 2018 žádná komunikace. Uvedené telefony se v této době ani nenacházely ve stejnou dobu ve stejné lokalitě. V těchto dnech nebyla zjištěna ani komunikace mezi ostatními čísly užívanými obžalovaným a číslem užívaným svědkem K [REDACTED].

71. Dále soud z vyhodnocení výpisu telekomunikačního provozu zjistil, že telefon číslo [REDACTED] se dne 4. 8. 2018 nacházel v čase od 9:44 hodin v lokalitě Podbělohorská 720/26, Praha 6, na tomto místě byl zachycen ještě v čase 9:54:38 hodin. Následný záznam ze základnové stanice operátora je až z času 10:25:07 v lokalitě Černolice, Jeřabinová 265, okres Praha-západ, tedy v místě zhruba devět kilometrů vzdáleném od sjezdu ze silnice I/4 u obce Jíloviště. Následně byl telefon [REDACTED] v čase 10:45 hodin zachycen v lokalitě [REDACTED], okres [REDACTED], tedy v okolí bydlíště obžalovaného, kde setrval až do času 11:47 hodin.
72. K tomuto obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že má asi pět telefonních čísel jako truhlář, zámečnický, soukromý a třeba pohotovostní na motorky, kdy je používá, aniž by v tom měl systém. Všechny telefony nevozí sebou, pracovní většinou nechává v autě, protože si ho půjčuje kolega nebo kamarádi. Číslo [REDACTED] používá nejvíce, ale nemá ho stále u sebe. Některé telefony má i duální.
73. Z pohybu mobilního telefonu číslo [REDACTED], užívaného poškozenou B [REDACTED] D [REDACTED], soud zjistil, že byl základnovou stanicí operátora zachycen v čase 9:32 hodin v lokalitě V Horkách 13/1404, Praha 4 – Nusle, následný záznam je z času 10:14 hodin v lokalitě Jíloviště 180, 252 02, okres Praha-západ, kde telefonní přístroj dle údajů operátora setrvává nejméně do času 11:39 hodin. Z uvedeného soud zjistil, že se mobilní přístroje užívané obžalovaným Š [REDACTED] a poškozenou D [REDACTED] v době cca 10:00 hodin až 10:25 hodin mohly pohybovat po dálnici D4 ve směru na Strakonice. Dále soud zjistil, že v čase 10:14 hodin bylo z mobilního telefonu poškozené D [REDACTED] číslo [REDACTED] voláno na linku 158.
74. Z pohybu mobilního telefonu číslo [REDACTED] užívaného dle vlastního vyjádření ve střídavé péči svědka K [REDACTED] K [REDACTED] soud zjistil, že byl lokalizován v čase 9:51 hodin na základně Rohanské nábřeží 670/19, 186 00, Praha. Další záchyt přístroje je na stanici Pod Lesem 427, Vrané nad Vltavou, okres Praha-západ, kde setrvává nejméně do 10:23 hodin a následně je zachycen na stanici Chotilsko 6, okres Příbram, v 10:50 hodin. Ve všech případech se jedná o místa vzdálená desítky kilometrů od místa činu.
75. Z protokolu o rekognici ze dne 1. 11. 2019 soud zjistil, že poškozená B [REDACTED] D [REDACTED] před započítím rekognici k popisu osoby uvedla, že se jednalo o muže ve věku přes 40 let. Byl to běloch, nakrátko ostříhaný strojkem, měl strniště, sportovní postavu. Měl holou ruku, poškozená si nevšimla žádného tetování, řekla by, že měl takový běžný obličej, který ničím moc nezaujal. Vlasy nahoře prořídle, brýle obyčejné kovové, byly zatmavené, neví, jestli byly sluneční nebo zatmavovací. Brýle měl na očích. Muže viděla čelně, byl na ni otočený. Při samotné rekognici poškozená, po pár sekundách prohlížení poznávaných osob, jednoznačně mezi čtyřmi dalšími osobami označila obžalovaného, kterého poznala podle tvaru hlavy a nosu.
76. K tomuto důkazu obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že jej poškozená popisuje úplně jiným způsobem, než při rekognici. Popisuje ho podle fotografie z internetu, protože pokud obžalovaný řídí auto, tak pouze se slunečními brýlemi se zelenými obroučkami, které prezentoval u hlavního líčení. Dále obžalovaný ukázal své tetování kruhového tvaru, které má na levé ruce v části od lokte k rameni, kdy uvedl, že toto tetování měl již v roce 2018.
77. U hlavního líčení byly stranám dále ze strany obhajoby předloženy dvě fotografie obžalovaného, ke kterým poškozená B [REDACTED] D [REDACTED] uvedla, že tyto fotografie viděla na webových stránkách, ale když poprvé obžalovaného popisovala policii, tak je ještě neviděla.
78. Z kresby poškozeného nezletilého Z [REDACTED] D [REDACTED] soud zjistil, jak v jeho očích vypadal útočník. Popsal jej jako chlapíka s brýlemi a zakrouceným knírkem, na hlavě s velmi krátkými vlasy.
79. Z výtisku internetové stránky soud zjistil, že je zde fotografie osobního automobilu RZ [REDACTED] s polepy „[REDACTED]“, s telefonním číslem [REDACTED] a webovou stránkou www.[REDACTED].cz. Dále je zde jako adresa uvedena [REDACTED].

a jako kontakt je zde uvedeno jméno M. Š. a telefonní číslo . Z výpisů z registru vozidel soud zjistil, že majitelem a provozovatelem vozidla Mitsubishi ASX, RZ , je obžalovaný M. Š. Majitelem a provozovatelem vozidla Volkswagen Touran 1T je poškozená B. D.

80. Ze záznamu o výjezdu záchranné služby soud zjistil, že poškozená byla vyšetřena na místě činu, kdy jí byla diagnostikována stresová reakce a drobná exkoriace obličeje a pravé horní končetiny.
81. Z lékařské zprávy dětské a dorostové psychiatricky poškozeného nezletilého Z. D. ze dne 15. 10. 2018 soud zjistil, že poškozený byl v té době ve stresovém období v reakci na nehodu, jíž byl svědkem. Od té doby trpěl nočními můrami, poruchami pozornosti, zhoršil se ve škole a měl hraniční projevy akutní reakce na stres. Projevilo se u něho regresivní chování a upoutávání pozornosti. Během vyšetření byla u poškozeného patrná fluktuující pozornost, drobný psychomotorický neklid po celou dobu vyšetření a emočně patrné úzkostné prožívání v kombinaci s psychomotorickým neklidem. Závěrem vyšetření byla diagnóza ADHD, noční můry, hraniční symptomatika akutní reakce na stres a osobnostní disharmonie se sociální nezralostí.
82. K osobě svědka K. K. z opisu z rejstříku trestů a z rozsudku Obvodního soudu Praha 4 ze dne 9. 4. 2018, sp. zn. 3 T 87/2015, soud zjistil, že v pozici poručíka Policie České republiky, služebně zařazeného na Integrovaném operačním středisku Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, měl bezprostřední informace o dopravních nehodách na území hlavního města Prahy a v některých případech i v nejbližším okolí. Svědka K. – v popsané věci jako odsouzeného - a jeho kolegu por. V. T. Dis. kontaktoval bývalý policista a jejich známý Bc. L. H., kterému svědek se spoluodsouzeným během výkonu služby předávali nebo zprostředkovali informace, které získávali z obsluhy tísňové linky 158 a Bc. L. H. tyto informace rozesílal na čísla asistenčních služeb a tím tyto obchodní společnosti zvýhodňoval, čímž spáchal přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. SvědeK K. byl citovaným rozhodnutím odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let a dále k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu zaměstnání ve služebním poměru příslušníka bezpečnostních složek.
83. K osobě obžalovaného M. Š. z opisu z rejstříku trestů soud zjistil, že byl v minulosti třikrát soudně trestán, ve všech případech se jedná z formálního hlediska o odsouzení, pro které je na obžalovaného dle zákonných požadavků třeba hledět, jakoby odsouzen nebyl. První odsouzení je z roku 1989 pro trestný čin krádeže, kdy byl obžalovanému podmíněný trest prominut amnestií prezidenta republiky z roku 1990.
84. Z rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 22. 10. 2009, sp. zn. 8T 119/2009 soud zjistil, že v roce 2009 obžalovaný hodil nezjištěný předmět na projíždějící služební vozidlo Policie ČR, čímž spáchal trestný čin poškození cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. Rozsudkem byl odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 8 000 Kč, který zaplatil dne 8. 2. 2020.
85. Z trestního příkazu Okresního soudu Praha-západ ze dne 27. 10. 2015, sp. zn. 2T 166/2015, soud zjistil, že obžalovaný byl odsouzen pro skutek, kdy v roce 2015 na čerpací stanici nastříkal motorovou naftu z tankovací hadice skrz otevřené okénko u řidiče na přední sedadla, kdy došlo k potřísnění šatů osoby (ročník 1936) sedící uvnitř vozidla. Předtím ještě udeřil opakovaně pěstí do oblasti hlavy řidiče vozidla, kterému tankovací hadici sebral a u nějž měl pocit, že jej dříve na silnici ohrozil. Uvedeným jednáním spáchal přečiny výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovanému byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců se stanovením zkušební doby dvou let. Obžalovaný se ke dni 15. 12. 2017 ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil.

86. Obžalovaný u hlavního líčení navrhl, aby bylo dokazování doplněno jím předloženým videem z Youtube „Pokus rozbití skla kuličkou“. Jednalo se o blíže nespecifikované video, ve kterém se osoby snaží různými předměty rozbit sklo blíže nespecifikovaného motorového vozidla. Soud návrh na doplnění dokazování zamítnul, neboť tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení byly důkazy navrhovány, byla již v dosavadním průběhu řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) prokázána.
87. Soud má za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení těchto důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaného, uvedené ve výroku tohoto rozsudku, je jednoznačně prokázáno a naplňuje všechny znaky skutkové podstaty zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2, písm. a), c) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.
88. Pokusem trestného činu se podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku rozumí jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, je pokusem trestného činu, jestliže k dokonání trestného činu nedošlo.
89. Trestného činu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví. Dle přísnější právní kvalifikace je poškozen pachatel, který tento čin spáchá na dvou a více osobách (viz § 145 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku), případně na dítěti mladším patnácti let (viz § 145 odst. 2, písm. c) tr. zákoníku).
90. Těžkou újmu na zdraví se podle § 122 odst. 2 tr. zákoníku rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Za těchto podmínek je těžkou újmu na zdraví mimo jiné delší dobu trvající porucha zdraví. Za delší dobu trvající poruchu zdraví soudy považují vážnou poruchu zdraví nebo vážné onemocnění, které omezovaly způsob života poškozeného nejméně po dobu šesti týdnů. Za těžkou újmu na zdraví ve smyslu písmena i) je třeba považovat nejen delší dobu trvající vážnou poruchu zdraví fyzického, ale i duševního, popř. delší dobu trvající vážné duševní onemocnění (srov. R 9/1981-II., R 51/1983), shodně komentář k § 122 tr. zákoníku, Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H. Beck, 2012.
91. V dané věci bylo z hlediska skutkových okolností nezbytné zabývat se třemi podstatnými otázkami. První z nich byla otázka totožnosti pachatele, tedy zdali to byl bez důvodných pochybností právě obžalovaný, kdo řídil motorové vozidlo Mitsubishi ASX, registrační značky [REDAKCE]. Druhou otázkou bylo, zdali z tohoto vozidla došlo ke vhození předmětu na vozidlo poškozených Volkswagen Touran, registrační značky [REDAKCE], jaký byl následek tohoto jednání a jaká byla následná reakce řidiče vozidla Z [REDAKCE] D [REDAKCE]. Poslední otázkou byly následky jednání pachatele, ať už ty reálné anebo ty představitelné a možné.
92. Závěr, že obžalovaný byl řidičem vozidla Mitsubishi a spáchal žalované jednání, vychází zejména z výpovědí poškozených B [REDAKCE] a Z [REDAKCE] D [REDAKCE], dále z výpovědí svědků H [REDAKCE] a V [REDAKCE] S [REDAKCE] a dále je obžalovaný usvědčován částečně svou vlastní výpovědí, ačkoliv se k činu nedoznává, a dále i výpovědí svědka K [REDAKCE] K [REDAKCE], který se na jeho obranu svou výpovědí usilovně snažil vyvolat v soudu pochybnosti. Usvědčován je pak též listinnými a dalšími důkazy, které byly ve věci provedeny. Výpovědi poškozených D [REDAKCE] a svědků S [REDAKCE] byly vzájemně souladné a v podstatných rysech se shodovaly. Věrohodnost klíčové svědkyně, kterou byla poškozená B [REDAKCE] D [REDAKCE], měl soud podloženou i znaleckým posudkem, kdy psychiatr a psycholog s ohledem na osobnostní strukturu poškozené vyloučili, že by se mohla dopustit vědomé lži. Shodný závěr učinil soud ve své úvaze o věrohodnosti svědkyně při jejím výslechu u hlavního líčení. Z vyjádření svědkyně bylo patrné, že se snaží pravdivě popsat průběh incidentu, identifikovat pachatele a domoci se nápravy jeho jednání. Její výpověď nebyla dle názoru soudu vedena snahou postihnout kohokoliv za útrapy, které byly jí a její rodině způsobeny, ale označit konkrétního pachatele. Ve svém vyjádření byla přesvědčivá, přesná, věrohodná a její výpověď byla v souladu s dalšími provedenými důkazy. Poškozená D [REDAKCE], která vozidlo neřídila a měla

možnost si pachatele nejlépe prohlédnout, už od prvního momentu, kdy útočnicka popisovala těsně po incidentu (jak bylo patrné z přečteného úředního záznamu policie na místě činu ze dne 4. 8. 2018), byla ve svém popisu přiměřeně konzistentní. Uváděla, že se jednalo o muže kolem 40 let s nakrátko ostrihanými vlasy, který měl mít brýle, kdy nebyla schopna specifikovat, zda sluneční či běžné dioptrické. Obžalovaného poškozená dále ztotožnila jak při rekognici podle fotografií, kdy jí byly předloženy fotografie obžalovaného a svědka K■■■■, tak i při rekognici in natura, kdy obžalovaného bez zaváhání během pár vteřin označila mezi čtyřmi dalšími osobami. Útočnicka měl na pár okamžiků spatřit i poškozený D■■■■, který při hlavním líčení potvrdil, že obžalovaný je mužem, který měl vozidlo řídit. Soud si je vědom skutečnosti, že poškozená D■■■■ byla před samotnou rekognicí in natura konfrontována v rámci podání vysvětlení s fotografiemi obžalovanému Š■■■■ i svědka K■■■■. Obhajoba namítala, že to znehodnocuje důkaz v podobě rekognice, když poškozená již vybírala z jí známých osob. Přesvědčivou rekognicí to nijak neznehodnocuje, soud je pouze povinen hodnotit její závěry v kontextu informace, že poškozená již označeného pachatele viděla dříve na fotografiích. Její reakce, ať už v případě poznávání osoby pachatele na fotografiích, tak v případě jeho poznání v rámci rekognice in natura (a ostatně i u hlavního líčení), je však natolik přesvědčivá a autentická, že vylučuje jakékoliv pochybnosti o možném omylu v poznání pachatele. V rámci rekognice navíc pachatele přesvědčivě poznal i poškozený D■■■■, který žádné fotografie dopředu od policistů neviděl.

93. Obžalovaný v trestním řízení je oprávněn hájit se jakýmkoliv způsobem bez rizika, že by mu to mohlo být přičteno k tíži. To však nevylučuje právo soudu, aby výpověď obžalovaného (či jeho postoj nevypovídat) kriticky hodnotil a posuzoval ji z hlediska jeho věrohodnosti. Respektive posuzoval z hlediska věrohodnosti obecně postoj obžalovaného k projednávanému skutku. Obžalovaný Š■■■■, pokud ve věci byl jen stručně vypovídal, tak nevylučoval svou vazbu k předmětnému vozidlu Mitsubishi, ke svému firemnímu vozidlu, nicméně soustavně popíral, že by v předmětný moment vozidlo řídil a od počátku uváděl, že jej měl zapůjčené jeho kamarád svědek K■■■■ K■■■■. Tuto svou výpověď uvedl v přípravném řízení po sdělení obvinění a pak odmítl vypovídat s blíže nespecifikovaným vyjádřením, že řízení je policejním orgánem vedeno tendenčně proti jeho osobě. Obžalovaný ještě vyslovil, že hodlá vypovídat až před soudem. Postoj odmítnutí výpovědi však obžalovaný zaujal i u hlavního líčení, ke svému vyjádření, že vozidlo neřídil, již další podrobnosti nepřidal a využil svého práva odmítnout vypovídat. Jak již bylo řečeno, je to právem obžalovaného, ale v dané situaci se tento postoj nejevil jako logický, a proto jej soud podrobil kritickému hodnocení. Těžko si představit důvod, proč by domnělý pachatel, který skutečně vozidlo, z něhož mělo dojít k trestnímu jednání, neřídil, nechtěl ve věci vypovídat a minimálně uvést upřesnění k otázkám, kdo vozidlo řídil, za jakých okolností mu je zapůjčil, kde se nacházel v době, kdy došlo k trestnému činu, a na další přílehlavé dotazy. Postojem odmítnutí výpovědi obžalovaný svou věrohodnost výrazně snížil, byť soud opakuje, že tento postoj je jeho plným právem.
94. Obžalovaného Š■■■■ zásadně usvědčuje také naprosto nevěrohodná a výpověď svědka K■■■■ K■■■■. Tedy paradoxně výpověď svědka, který měl vystoupit v jeho prospěch. Svědek K■■■■ ve své výpovědi podané zhruba dva měsíce po incidentu v přípravném řízení pouze uvedl, že si toho dne kolem poledne asi na 15 až 20 minut půjčil od pana Š■■■■ vozidlo Mitsubishi, se kterým pak ale sám nejezdil, pouze je půjčil osobě blízké. Od této blízké osoby se pak měl dozvědět o nějakém incidentu. U hlavního líčení svědek K■■■■ vypovídal velmi kostrbatě, naprosto nevěrohodně až komicky, když střídal teorie o tom, že ve vozidle buď byla jenom blízká osoba, která mu o incidentu vyprávěla s teorií, že nepopírá, že on sám ve vozidle nebyl, ale že si to nepamatuje. Svědek si ani nebyl schopný vzpomenout na totožnost té údajné blízké osoby. Nevěděl ani důvod, proč si na maximálně dvacet minut půjčil vozidlo, aby ho pak půjčil další osobě, se kterou možná někde jel a možná taky ne. Svědek K■■■■ nevysvětlil, proč telefonní číslo, které užíval, nebylo evidováno v době spáchání skutku na místě činu, když rozvedl příběh o tom, že telefonní číslo, které opakovaně označil jako svoje kontaktní, sice používá nejčastěji, ale

vlastně není jeho, patří jistému M [redacted] K [redacted], i když fakturační adresa je na svědka a on platí i náklady. Výpověď svědka K [redacted] tak soud považoval za nelogickou s mnoha vnitřními rozpory, která svou nevěrohodností jen utvrzuje skutečnost, že vozidlo řídil skutečně obžalovaný, který se tuto skutečnost snaží zastříti prostřednictvím svého kamaráda a jeho údajně blízké osoby. Soud rovněž nemohl přehlédnout odsouzení svědka K [redacted] v jiné trestní věci, kdy byl potrestán za to, že jako policista, tedy osoba, která by měla mimořádně lpět na zákonnosti svého jednání, vynášel za úplatu informace podléhající utajení. Což je dalším důkazem, který jeho věrohodnost snižuje na minimum.

95. Nevěrohodnost výpovědi svědka K [redacted] K [redacted] pak utvrzuje zjištěný fakt, že mezi jím a obžalovaným Š [redacted] dne 4. 8. 2018 neproběhl žádný telefonický kontakt, neproběhl ani den předem, ani den poté. Těžko pak vysvětlit, jak by si obžalovaný se svědkem domlouvali zapůjčení vozidla a jeho vrácení.
96. Dalším nepřímým důkazem je část výpovědi poškozené D [redacted], která opakovaně popisovala, že na číslo, které viděla na vozidle, volala a měla mluvit s obžalovaným, který jí sice od prvního okamžiku tvrdil, že ve vozidle jel někdo z jeho zaměstnanců, ale zároveň poškozené opakovaně bez zájmu o detaily události nabízel finanční kompenzaci, pokud stáhne svou výpověď, aniž by si u údajného zaměstnance zjistil, k čemu mělo dojít. O věrohodnosti poškozené B [redacted] D [redacted], kterou soud vyhodnotil z konzistentnosti jejích vyjádření, z jejího samotného vystupování před soudem, z logiky jejího projevu a v neposlední řadě i ze závěrů znaleckého zkoumání, již bylo pojednáno výše. Obžalovaný se k možnému kontaktu s poškozenou bezprostředně po činu nikterak nevyjádřil. Výpověď poškozené v této části pak plně zapadá do závěrů ze sledování telekomunikačního provozu, kdy bylo prokázáno, že mezi číslem poškozené a čísly, které obvykle používá obžalovaný, proběhly kontakty a hovory tak, jak je poškozená popisuje. Za základ skutkových zjištění tak lze brát i to, že obžalovaný s poškozenou D [redacted] hovořil, jednal s ní způsobem, kterým nepopřel svou účast na incidentu a uvedl podstatné informace, které se týkají i samotné kuličky, kterou dle přesvědčení soudu způsobil škodu na vozidle Volkswagen. Dle přesvědčení soudu tak předmětné hovory interpretované poškozenou skutečně proběhly a reakce obžalovaného v těchto hovorech je dalším nepřímým důkazem o jeho vině.
97. Velice podstatným důkazem, který svědčí proti verzi, kterou udává obžalovaný, je výpis telekomunikačního provozu. Z informací operátorů má soud za prokázané v jakých lokalitách se nacházely mobilní telefony poškozené B [redacted] D [redacted], obžalovaného M [redacted] Š [redacted] a též svědka K [redacted] K [redacted]. Ze zjištěného pohybu mobilních telefonů obžalovaného a poškozeného vyplynulo, že se v předmětné době oba mohly nacházet na dálnici D4, respektive na silnici I. třídy číslo 4 v katastru obce Jíloviště, okres Praha-západ. Obžalovaný namítal, že jeho telefon byl naposledy zachycen v 9:54 v Praze 6 a pak až v 10:25 v obci Černolice, která je kus za místem incidentu, tedy že neexistuje žádný podklad o tom, že se v době incidentu (cca kolem 10:10 hodin) nacházel na Strakonické. K dané obhajobě je potřeba vyslovit, že se obžalovaný – který zásadně stavěl svou obhajobu na tom, že vozidlo neřídil a není ochoten vypovídat o tom, kde v době incidentu byl – hájí demagogickým způsobem. Pomíjí, že mezi časem 9:54, kdy byl jeho telefon na Praze 6 a časem 10:25, kdy byl zachycen v Černolicích v okrese Praha-západ, musel vzdálenost mezi těmito místy (více než 30 kilometrů) nějak urazit. A právě logickým spojníkem mezi těmito místy je pohyb po silnici I/4 ve směru z Prahy na Příbram, kolem Cukráku, kolem Jíloviště. Na tomto místě, v lokalitách, kde telefonní přístroje eviduje základnová stanice operátora (BTS), se v danou dobu nachází telefonní přístroj poškozené D [redacted], což logicky zapadá do její výpovědi. Naproti tomu, jak již bylo řečeno, se telefonní přístroj užívaný svědkem K [redacted] nachází v tuto chvíli několik desítek kilometrů od místa činu. Soud neuvěřil tvrzení svědka K [redacted] o jeho způsobu používání mobilního telefonu, ani tvrzení obžalovaného, který se rovněž snažil vytvořit dojem, že používá několik mobilních telefonů tak náhodným způsobem, že ani sám neví, kde kdy který telefon zrovna má.

98. Další krucióální otázkou této trestní věci byl způsob předmětného jednání, kterým měla být způsobena škoda poškozeným. Soud opět bral za základ skutkových zjištění naprosto souladné výpovědi poškozených, tentokrát doplněné výpověďmi svědků S [REDACTED]. Všichni shodně popisovali, jak vozidlo Mitsubishi, u nějž již tedy soud nemá pochybnosti, že bylo řízené obžalovaným Š [REDACTED], nejprve vnímali v pozadí, kdy registrovali jeho agresivní styl jízdy a poté uváděli, jak se obžalovaný snažil vynutit si předjetí vozidla poškozených, což se mu nepovedlo a v reakci na to se jim rozhodl pomstít. V moment, kdy jeho vozidlo bylo srovnané s vozidlem Volkswagen poškozených se u sedačky spolujezdce ve vozidle poškozených nečekaně roztránilo sklo. Následovala rychlá záchranná reakce řidiče vozidla Volkswagen Z [REDACTED] D [REDACTED], který vozidlo zbrzdil, podařilo se mu je v hustém provozu vymanévrovat k pravé krajnici a zastavit. Ve vozidle poškozených byla pak v kapse dveří u spolujezdce nalezena skleněná kulička, kdy poškození uvedli, že jim nepatřila a ve vozidle, které bylo zánovní, nic takového nevozili. Z vyjádření poškozených lze jednoznačně vyloučit, že se kulička dostala do vozidla jiným způsobem. Tato kulička má na sobě okem viditelné zřetelné stopy toho, že prošla procesem nárazu. Soud vzal za základ skutkových zjištění, že vozidlo poškozených bylo neporušené až do momentu, než se vedle nich zarovnal vozidlo obžalovaného, který svou agresivní jízdou dával najevo rozhořčení nad stylem jízdy poškozených. V ten moment explodovalo sklo pravých předních dveří vozidla poškozených, vozidlo obžalovaného začalo zpomalovat a v rozporu s dopravními předpisy nebezpečně opustilo místo incidentu v protisměru nájezdu na dálnici. Soud tak má za prokázané, že k roztrášení skla vozidla Volkswagen, které jeho řidič Z [REDACTED] D [REDACTED] považoval za výstřel, došlo působením řidiče projíždějícího vozidla Mitsubishi, tedy obžalovaného.
99. Obžalovaný v rámci své obhajoby soudu demonstroval svůj improvizovaný pokus, kdy házel na vrakovišti kuličky proti sklům různých vozidel, která se nerozbila. Tyto pokusy však nic nemění na přesvědčení soudu, že v předmětný den očividně byla konstelace všech možných podmínek taková, že se sklo vozidla poškozených rozbilo. Jednalo se o souhrn mnoha okolností, které by bylo obtížné opakovaně nasimulovat, což soud nadto nepovažuje za nutné, jelikož skutečnost, že se sklo v předmětný okamžik rozbilo, je nevyvratitelná a vychází z věrohodných výpovědí poškozených D [REDACTED] i svědků S [REDACTED], z dalších provedených důkazů, a není zde žádná jiná skutečnost, žádná představitelná alternativa, které by vzbuzovaly pochybnosti o tom, že k rozbití skla došlo v důsledku něčeho jiného, než jednáním obžalovaného. Soud tak má bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný hodil ze svého automobilu do skleněné výplně pravých předních dveří osobního automobilu Volkswagen Touran kuličku z tvrdého materiálu o průměru 2,5 centimetru, čímž rozbil skleněnou výplň těchto dveří.
100. Třetí zásadní otázkou je pak otázka následků takového jednání. Postulátem byla výchozí pozice o tom, že k jednání došlo při souběžné jízdě dvou vozidel na rychlostní silnici v rychlosti nejméně 80 km/h, kdy řidič poškozeného vozidla, jak sám Z [REDACTED] D [REDACTED] opakovaně uvedl, měl v prvotní reakci pocit, že na vozidlo, ve kterém veze svou manželku a dva nezletilé syny, někdy vystřelil z palné zbraně. Představitelné reakce řidiče v dané situaci vycházejí jednak z obecné situační představy soudu, jednak byly verbalizovány výpovědi znalců ing. Zoula a dr. Wagnerové. Dopravní znalec ing. Zoul vyslovil, že jako předpokládanou reakci si lze představit snahu řidiče automobilu VW Touran změnit směr v důsledku úleku, nelze vyloučit náraz do svodidel s nekontrolovaným návratem do levého jízdního pruhu, přičemž při excentrickém zasažení sloupku svodidel levou stranou přídě vozidla by mohlo dojít k uvedení automobilu do rotace a odrazu směrem vpravo až do pruhu pravého (nebo i dál). Při uváděné hustotě provozu by nebylo možné vyloučit kolizi s více vozidly a také následné střety těch, jejichž řidiči by se snažili před úrovní nestabilního pohybu vozidla VW Touran výrazně zpomalit. Dopravní psycholog dr. Wagnerová v závěrech posudku předvíдалa, že šoková reakce řidiče, obranné krytí se před probíhajícím či dalším možným útokem, mohla mít za okamžitý následek ztrátu kontroly nad řízením vozidla, která se mohla projevit například nekontrolovatelným brzděním, mohla se

projevit i zrychlením, či vjetím do protisměru. V popsaném hustém provozu jde o situaci vysoce nebezpečnou, kdy mohla vzniknout řetězová srážka.

101. Obžalovaný svým jednáním v poškozeném Z [REDACTED] D [REDACTED], který byl řidičem vozidla VW Touran, vzbudil bezprostřední dojem, že v okamžiku, kdy mu explodovalo pravé přední sklo u spolujezdce, po jím řízeném vozidle někdo vystřelil. Jen díky excelentní chladnokrevné reakci poškozeného D [REDACTED] na celou situaci, kdy v šokové reakci neztratil kontrolu nad vozidlem a zvládl manévrovat tak, že neohrozil kolem jedoucího vozidla a ve vhodném místě zastavit u krajnice, nedošlo k hromadné dopravní kolizi. Ke kolizi, která mohla vést minimálně u všech osob nacházejících se ve vozidle Volkswagen Touran, k závažným následkům na jejich zdraví. Konkrétní možné následky ve svém posudku popsala znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Markéta Kulvajtové, která předpokládala, že v případě dopravní nehody za této situace mohly vzniknout v závislosti na mechanismu dopravní nehody, poranění lehká, středně těžká i vážná až bezprostředně život ohrožující. Soud považuje za prokázané, že pokud by se poškozený D [REDACTED] v dané situaci nezchoval tak duchapřítomně, mohl způsobit kolizi jím řízeného vozidla se svodidly, případně s dalšími vozidly jedoucími v plynulém provozu rychlostí kolem 80 km/h a tím těžké následky na zdraví minimálně u osazenstva vozidla VW Touran, které by dosahovaly z trestněprávního hlediska následků těžké újmy na zdraví.
102. Soud dospěl k závěru, že poškozená B [REDACTED] D [REDACTED], v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného od úlomků skla utrpěla povrchová řezná poranění v obličeji, na ruce a noze, a dále že nezletilý Z [REDACTED] D [REDACTED] od úlomků skla utrpěl povrchová řezná poranění na ruce a kolena a v důsledku této prožitě události následně trpěl po dobu několika měsíců posttraumatickou stresovou poruchou. Následky jednání obžalovaného na zdraví poškozeného nezletilého Z [REDACTED] D [REDACTED] soud vyhodnotil dle znaleckých posudků, lékařských zpráv a z výpovědí poškozených. Znalci uvedli, že u nezletilého Z [REDACTED] byly po vyšetřované události přítomny symptomy posttraumatické stresové poruchy, kdy potíže byly přítomny ještě na podzim 2018 a v době vyšetření, které proběhlo v únoru 2019, postupně odeznívaly. Pro závěr o tom, že posttraumatická stresová porucha je delší dobu trvající poruchou zdraví, a tedy těžkou újmou na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, zásadně nestačí zjištění o jejím přetrvávání po relativně dlouhou dobu, ale je nutné, aby představovala velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozeného. Musí být spojena s takovými potížemi, které nejenže trvají delší dobu, ale poškozenému brání v obvyklém způsobu života, do něhož mu vážně zasahují tak, že se nemůže projevovat a chovat podle svých zvyklostí a obstarávat si obvyklým způsobem své životní potřeby a uspořádat své sociální poměry (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2017, sp. zn. 8 Tdo 751/2017, publikováno ve sbírce Soudních rozhodnutí a stanovisek 6/2018 pod č. 29). Popisované potíže poškozeného nezletilého Z [REDACTED] D [REDACTED] bezpochyby trvají po delší dobu, soud však neshledal, že by se jednalo o tak závažné potíže, že by poškozenému bránily v obvyklém způsobu života a že by nebyl schopen se projevovat a chovat dle svých zvyklostí. Lze tedy uzavřít, že ačkoliv poškozený nezletilý Z [REDACTED] D [REDACTED] utrpěl posttraumatickou stresovou poruchu vyvolanou agresivním jednáním obžalovaného, nelze jednoznačně uzavřít, že mu tento následek bránil obstarávat si své životní potřeby a uspořádat sociální poměry a není tedy těžkou újmou na zdraví ve smyslu trestního zákoníku.
103. S ohledem na to, jak se obžalovaný před incidentem projevoval svou agresivní jízdou, lze uzavřít, že se z jeho strany jednalo o úmysl nepřímý, kdy věděl, že tím, že zasáhne vozidlo poškozených, může způsobit poškození tohoto vozidla, posádku vozidla uvést do šoku a v důsledku tohoto může s ohledem na okolní provoz dojít k nehodě a ke způsobení těžké újmy na zdraví a pro případ, že se tak stane, s tím byl i vzhledem ke svým řídičským zkušenostem srozuměn. Tohoto jednání se obžalovaný jednoznačně dopustil proti více než dvěma osobám, kdy poškozenou D [REDACTED] vnímal jako spolujezdkyni a bezprostředně před vhozem kuličky s ní navázal oční kontakt, přičemž si musel být vědom i přítomnosti další osoby, řidiče vozidla, jejího manžela. Zároveň se jednání dopustil proti na dítěti mladšímu patnácti let, respektive dvěma takovým

dětem. Z výpovědi poškozených D [REDAKCE] a svědků S [REDAKCE] vyplývá, že obžalovaný se po určitou dobu pohyboval jak za vozidlem poškozených, tak vedle něho a s ohledem za to lze mít za prokázané, že si všiml, že ve vozidle v autosedačkách cestují i děti, které jsou školního věku. A to tím spíš, že ho toto vozidlo přivádělo k agresivnímu chování, lze předpokládat, že v rámci toho, jakou pozornost mu věnoval, se nejednalo o běžné předjetí vozidla a určitě si alespoň zběžně prohlédl, kdo ho v jeho očích zbrzdí a s kým jede.

104. Soud při úvahách o právní kvalifikaci s ohledem na závěry znalců z oblasti dopravy, vzal do úvahy také případnou kvalifikaci zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. a), c) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Došel však k závěru, že nepřímý úmysl obžalovaného tento záměr neobsahoval. I s ohledem na jeho chování v minulosti se chtěl mstít a poškozené po svém způsobu vystrašit a vyučít, kdy jeho cílem, ani z hlediska srozumění s takovým následkem, nebylo je usmrtit. Takovou možnost by bylo možné připustit až při výrazně vyšších rychlostech obou vozidel, kdy by možnost bezpečné reakce řidiče poškozeného vozidla byla takřka vyloučena.
105. Rovněž soud ve prospěch obžalovaného posuzoval, zdali jeho jednání nelze kvalifikovat jako pokus trestného činu ublížení na zdraví dle § 146 tr. zákoníku, takovému postupu však bránilo zjištění o rychlosti vozidel v době incidentu, který dosahovala nejméně hodnoty 80 km/h. Mírnější předpokládaný dopad by byl možný v situaci, kdy by se vozidla pohybovala skutečně značně pomalejší rychlostí, tedy zhruba kolem 30 km/h, kdy by se dalo předpokládat, že logická úleková reakce řidiče nemá potenciál vést k závažnějším následkům.
106. Z hlediska právní kvalifikace tak obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví, a spáchá čin na dvou nebo více osobách a na dítěti mladším patnácti let, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Toto jednání spáchal v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.
107. Při úvaze o druhu a výši trestu vzal soud v úvahu všechny zásady pro ukládání trestních sankcí vymezené v ustanovení § 37 a § 38 trestního zákoníku a objektivně vážil i všechna hlediska rozhodná pro výměru trestu uvedená v § 39 trestního zákoníku. Přihlíženo bylo zejména k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním poměrům obžalovaného, jeho rodinným poměrům, jakož i k dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy. Pokud jde o povahu a závažnost trestného činu, jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Rozpětí trestní sazby § 145 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku činí pět až dvanáct let.
108. Obžalovaný svou trestnou činností porušil zájem společnosti na ochranu těch nedůležitějších hodnot, tedy života a zdraví člověka. Obžalovaný se ve vztahu k nezletilým V [REDAKCE] a Z [REDAKCE] D [REDAKCE] dopustil jednání ke škodě dítěte a skutku se dopustil na celkem nejméně čtyřech osobách. Tato skutečnost je však v rámci kvalifikace zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku znakem kvalifikované skutkové podstaty a není možné ji s ohledem na zákaz dvojího přičítání podle § 39 odst. 4 trestního zákoníku považovat za přitěžující okolnost. Skutečnost, že se svého jednání obžalovaný dopustil z pomsty, kdy se jednání dopustil v reakci na to, že se cítil být vozidlem poškozených zbrzděn, což dával najevo svým způsobem jízdy již před činem, je nezbytné mu přičítat přitěžující okolnost podle § 42 písm. b) trestního zákoníku.
109. K předchozím odsouzením obžalovaného nelze přihlížet ve smyslu přitěžující okolnosti podle § 42 písm. p) trestního zákoníku, jelikož tato odsouzení již byla zahlazena. Nicméně se lze opřít o soudní praxi, která stanoví, že *„...jestliže pachatel v minulosti už spáchal trestný čin, může soud po*

zhodnocení konkrétních okolností dřívějšího a nyní posuzovaného trestného činu a z jejich vztahu vyvodit příslušné závěry, pokud jde o postoj pachatele ke společenským hodnotám chráněným trestním zákoníkem, zda pachatel má sklony k páčání trestné činnosti nebo zda spáchání obou trestných činů je v jinak řádném životě pachatele jen náhodné, jaký je stupeň a povaha mravního narušení pachatele, jaká je možnost jeho nápravy apod. Váha skutečnosti, že pachatel v minulosti už spáchal trestný čin, je – za předpokladu, že všechny ostatní okolnosti jsou stejné – zásadně menší než váha skutečnosti, že pachatel už byl za trestný čin odsouzen [§ 42 písm. p)]. Hodnocení této skutečnosti by se tedy mělo projevit zásadně v uložení mírnějšího trestu, než jaký by se uložil, kdyby se mohlo přiblížit k dřívějšímu odsouzení.“ (shodně komentář k ustanovení § 42, in Šámal, P. a kol., Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H. Beck, 2012) Soud tedy nemůže předchodit odsouzení obžalovaného brát jako přitěžující okolnost dle § 42 písm. p) tr. zákoníku, ale zároveň jeho postoj ke společenským hodnotám chráněným zákonem a další shora popsané okolnosti vylučují, aby vedení života obžalovaného bylo posuzováno jako řádné ve smyslu polehčující okolnosti podle § 41 písm. o) trestního zákoníku, jelikož toto jeho jednání nebylo výjimečným excesem z jeho obvyklého chování, a naopak je očividné, že obžalovaný má dlouhodobě problémy moderovat své chování v dopravě, jak ostatně vyplynulo i ze znaleckého posudku k jeho osobě.

110. Soud ctí zásadní postulát, že je právem každého obžalovaného zvolit takový způsob obhajoby, který dle svého uvážení považuje za optimální, a to ovšem popřípadě i s rizikem ztráty polehčujících okolností jako je napomáhání při objasňování trestné činnosti, upřímná lítost, snaha nahradit škodu apod. Způsob vystupování obžalovaného (včetně například toho, že se k jednání dostavil v době vládních nařízení ve vztahu k zabránění šíření koronaviru s ochranou nosu a úst ve formě černého šátku s potiskem lebek a zkřížených hnátů, tedy jako pirát – pirát silnic?) a jeho náhled na posuzovaný skutek a zejména jeho následek nezavdal soudu možnost přihlídnout k žádným z výše vyjmenovaných polehčujících okolností.
111. Vzhledem k ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku soud hodnotil i poměry obžalovaného a možnost jeho nápravy. Poměry obžalovaného se rozumí takové okolnosti týkající se osoby pachatele, které přímo nesouvisí se spácháním trestného činu, mohou však ovlivnit úvahu o trestu. Jedná se o osobní a rodinné poměry, jež existují v době rozhodování soudu. Obžalovaný uvedl, že pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná v oboru truhlářství a zámečnictví. Společně s rodinou trvale bydlí v [REDAKCE]. V době psychologického a psychiatrického vyšetření obžalovaný uváděl problém v podobě rozvratu dlouholetého partnerského vztahu, u hlavního líčení již nevyprávěl ani ke svým osobním poměrům. Prognóza resocializace je u obžalovaného dle vyjádření znalců problematická, ztížená. Je v jeho silách se ukázat ve svých projevech a podobným excesům v jednání zvýšeným sebevýchovným úsilím zabránit. Jednání obžalovaného bylo kvalifikováno jako zločin ve stadiu pokusu, k dokonání skutku a tedy k závažnějším následkům nedošlo jen souhrou náhod a díky štěstí, naprosto bez působení obžalovaného, takže nepřicházelo v úvahu mimořádné snížení trestu odnětí svobody dle § 58 odst. 5 trestního zákoníku.
112. Po zhodnocení všech okolností relevantních pro ukládání trestu dospěl soud k závěru, že nelze obžalovaného postihnout jinak než uložením trestu, který již bude bezprostředně vykonávat, tedy trestu odnětí svobody. Po zhodnocení všech uvedených ustanovení a poznatků relevantních pro ukládání trestu, kdy u obžalovaného zásadně převažují okolnosti přitěžující, soud dospěl k závěru, že odpovídajícím trestem bude trest odnětí svobody uložený při spodní hranici trestní sazby ve výši šesti let. Takovýto trest dostatečně zohledňuje specifika dané trestní věci a odpovídá i hlediskům účelu trestu, kdy naplňuje požadavky s ohledem na generální i individuální prevenci. Uložení ještě vyššího trestu by znamenalo přehlížení okolností svědčících ve prospěch obžalovaného – v této souvislosti bral soud v úvahu jeho formální bezúhonnost. Naopak jakýkoliv mírnější trest by značil absenci zohlednění okolností vypovídajících v neprospěch obžalovaného a jeho nepřiměřenost. Dle názoru soudu se v zákonném rozpětí jedná o trest, který plně reflektuje způsob spáchání činu a osobnost pachatele, kdy bude trestem této výše dostatečně dosaženo nápravného účinku nepodmíněného trestu odnětí svobody a zároveň obžalovaný

neztratí pracovní a jiné návyky, které mu po vykonání trestu umožní se zařadit zpět do běžného života, aniž by došlo k nadměrnému působení procesu prizonizace. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody byl obžalovaný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou nebyly splněny.

113. Dále byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu sedmi let. Tímto trestem by mělo být ještě přísněji zajištěno, aby obžalovaný ani po realizaci výkonu trestu odnětí svobody neměl přístup řízení motorových vozidel, ať už jeho budoucí náhled na jeho chování na silnicích bude jakýkoliv. Obžalovaný tím bude omezen ve svém běžném životě a bude mu umožněno, aby se mohl intenzivněji zamyslet nad tím, zda je nutné při cestách nahánět vteřiny manévry, které jsou mnohdy za hranou hazardu se životem svým a zejména se životy všech osob, které se vyskytnou v jeho okolí. Obžalovaný bydlí a své podnikání vykonává u Prahy a pohybuje se tedy na silničních komunikacích s největší hustotou provozu v republice, a i s ohledem na to by bylo vysoce žádoucí, aby si své chování za volantem začal kontrolovat a nebyl nebezpečím nejen pro sebe, ale zejména pro své okolí.
114. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích připojili poškození Z [REDAKCE] D [REDAKCE], B [REDAKCE] D [REDAKCE] a nezletilí Z [REDAKCE] D [REDAKCE] a V [REDAKCE] D [REDAKCE] každý v částce 250 000 Kč.
115. Za nemajetkovou újmu – myšleno tím poškozenými nárokovanou nemajetkovou újmu ve formě duševních útrap – se považuje především příkoří, které se projevuje i jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Za způsobenou nemajetkovou újmu vzniká soukromoprávní odpovědnost, kdy za ni odpovídá ten, kdo ji způsobil, přičemž existence zavinění i jeho formy může mít podle okolností vliv i na formu a míru zadostiučinění, které může mít v závislosti na povaze porušeného práva podobu náhrady peněžité i nepeněžité – vychází se z občanskoprávní úpravy (ustanovení § 2894, § 2951 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku). Proto, aby se mohlo o nemajetkovou újmu jednat, je potřeba, aby se ze strany obžalovaného jednalo o takový zásah, který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické integritě. Podmínkou je protiprávní zásah a příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a vzniklým následkem. Za značnou míru zásahu do důstojnosti a vážnosti fyzické osoby se považuje zejména újma, kterou tato osoba vzhledem k intenzitě, povaze, časovému rozsahu považuje jako závažnou. Úvaha soudu v tomto směru je sice volná, avšak musí být opřena o konkrétní skutková zjištění. Pro stanovení výše nemajetkové újmy v penězích je rozhodná i míra zavinění pachatele. To odpovídá i satisfakčnímu smyslu náhrady, kdy potřeba finanční satisfakce narůstá v přímé úměře s mírou zavinění pachatele. V případě zlého úmyslu by měl soud svůj odsudek vyjádřit právě citelným určením výše peněžitého zadostiučinění. Nutné je dodržet i princip proporcionality, který se uplatní i v případě určování výše nemajetkové újmy v penězích, a to v rámci závažnosti újmy a okolností, za nichž k porušení práva došlo. V adhezním řízení musí být zohledněny i majetkové možnosti pachatele a reálnost vymožení přiznané náhrady.
116. Je nepochybné, že všichni čtyři poškození, tedy Z [REDAKCE] D [REDAKCE], B [REDAKCE] D [REDAKCE] a jejich synové nezletilí Z [REDAKCE] D [REDAKCE] a V [REDAKCE] D [REDAKCE] mají nárok na poskytnutí zadostiučinění v penězích. Negativní dopady do osobnostní sféry poškozených je třeba považovat za natolik závažné, že zjevně nepřichází do úvahy pouze morální zadostiučinění, či samotné potrestání v rámci trestněprávního řízení. Na všechny poškozené mělo jednání obžalovaného zásadní dopad.
117. B [REDAKCE] a Z [REDAKCE] D [REDAKCE] svými výpověďmi a dalšími dokumenty doložili, že dopad na život celé jejich rodiny stále trvá. V různé míře všichni trpí psychickými problémy, vzpomínkami a flashbacky. Soud míru postižení jednotlivých poškozených odstupňoval tak, že bezesporu největší dopad mělo jednání obžalovaného na poškozenou B [REDAKCE] D [REDAKCE] a syna nezletilého poškozeného Z [REDAKCE] D [REDAKCE].
118. Poškozená B [REDAKCE] D [REDAKCE] během incidentu seděla na místě spolujezdce a celý útok vnímala nejméně intenzivněji, protože ona byla tou, kterou zasypaly střepy z rozbitého okna, a ona vnímala

nejvíce osobu útočnicka. Poškozená uvedla, že dříve běžně řídila, od incidentu se však neodvážila za volant sednout. Nebýt schopná řídit je v rodině, kde jsou dvě děti mladšího školního věku, zásadní komplikací pro zajištění běžné logistiky domácnosti. Poškozené trpí migrénami a její stav se po nehodě zhoršil, kdy byla zařazena do nejtěžší skupiny migreniků. Dle znalců se u poškozené po nehodě rozvinula akutní reakce na stres, kdy touto poruchou byla ovlivněna v období řady týdnů, a potvrdili, že zátěž může ve volné souvislosti zhoršit migrenózní onemocnění.

119. Starší syn poškozený nezletilý Z [REDAKCE] D [REDAKCE] seděl ve vozidle za svou matkou, rovněž ho zasáhlo menší množství střeptů z okna. V průběhu incidentu si zvládl zapamatovat část SPZ vozidla obžalovaného a nakreslit podobiznu obžalovaného. Rodiče uvedli, že se tím cítil být do události vtažen a veškeré dění okolo nehody hluboce prožíval. Dle znalců trpěl posttraumatickou stresovou poruchou, kdy trpěl nočními můrami, flashbacky a zhoršil se ve škole. Jeho rodiče dále uvedli, že když bylo u chlapce podezření na to, že je šikanovaný, tak se ho ptali, proč se nikomu nesvěřil a Z [REDAKCE] pouze uvedl, že *hajzlům stejně vždy vše projde*. Po delší době rodiče navíc zjistili, že kdykoliv jedou automobilem, tak se Z [REDAKCE] soustředí na to, aby se vždy pro jistotu naučil SPZ vozidla, které je mívá. Tato událost byla pro Z [REDAKCE] prvním nárazem reality do jeho dětského světa, ztratil iluze o spravedlnosti, která v jeho očích po dlouhou dobu nebyla nalezena, a přišel o ideály, které si měl zachovat mnohem déle.
120. dopadech na poškozeného Z [REDAKCE] D [REDAKCE] staršího, byť v menší míře, než na manželku a staršího syna Z [REDAKCE], soud rovněž neměl pochyby. Poškozený byl řidičem a v moment útoku měl pocit, že na něj a jeho nejbližší někdo střílí, a i v takto vypjaté situaci musel zachovat rozvahu a zajistit, aby se jejich rodina dostala do bezpečí. Poškozený vypověděl, že v období kolem incidentu usiloval o docenturu, kdy se celé habilitační řízení posunulo. U mladšího syna poškozeného nezletilého V [REDAKCE] D [REDAKCE] zřejmě tak silné dopady nebyly, kdy ale rodiče uvedli, že u něho se toto hůře posuzuje, jelikož je introvertně založený. Je ale nepochybné, že celou událost rovněž musel vnitřně prožívat, byť nedával své starosti najevo tolik jako jeho starší bratr. Naopak to celé pro něho mohlo být tím složitější, že mu není vlastní, aby se se svými niternými obavami svěřoval a vše tak prožíval a možná i stále prožívá sám. Oplakal zejména poškození vozidla, jehož koupě byla pro celou rodinu velkou událostí a jak uvedl poškozený D [REDAKCE], tak vozidlo bylo plně zapláceno teprve nedávno a celou touto událostí měli zkaženou radost z toho, jak své úspory investovali.
121. Dalším faktorem, který je při rozhodování o přiměřené výši náhrady nemajetkové újmy zohlednit, jsou i majetkové poměry obžalovaného. Ten je osobou víceméně nemajetnou, s úsporami pouze na účtech stavebního a penzijního spoření. Výše přiznané nemajetkové újmy musí být přiměřená, aby nešlo jen o formální gesto, musí být i reálně a fakticky dosažitelná a nemůže být ve vztahu k obžalovanému zcela likvidační, přičemž musí být zachována alespoň určitá motivační stránka.
122. Tyto podmínky dle názoru soudu splňuje přiznání nemajetkové újmy v penězích za duševní útrapy v částce 100 000 Kč pro poškozenou B [REDAKCE] D [REDAKCE] a poškozeného nezletilého Z [REDAKCE] D [REDAKCE], a v částce 50 000 Kč pro poškozeného Z [REDAKCE] D [REDAKCE] staršího a poškozeného nezletilého V [REDAKCE] D [REDAKCE]. Soud tak uložil obžalovanému povinnost k úhradě těchto částek a se zbytkem nároku poškozené odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání **do osmi dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro

nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 20. srpna 2020

JUDr. Mgr. Jiří Wažik, v. r.
předseda senátu